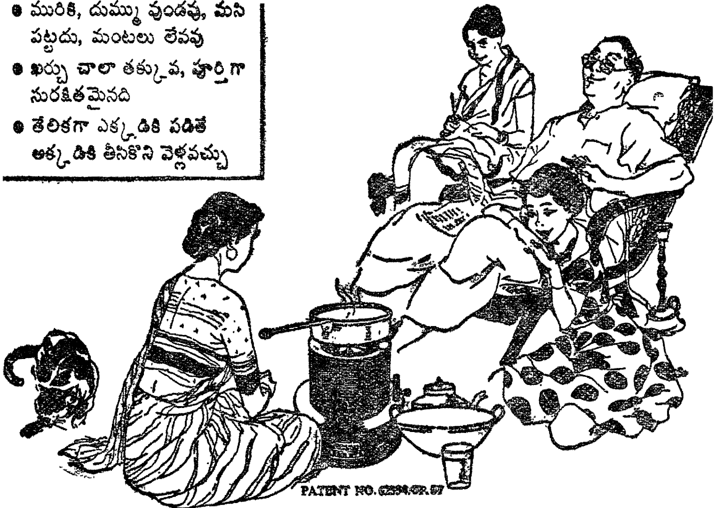
వంటచేస్తూనే విశ్రమించండి

ಅಡಿಗೆಯು ನಿಮಗೆ ಭೀಕರ ಶ್ರಮವಾಗಿರ ಬಲ್ಲದು, ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕೆರೊಸಿನ್ ಕುಕರ್ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ. ಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರಿ—ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಮುರಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ... ಊದ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಗೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಳ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಸಿಯಾಗದು. ಈ ಹೊಸ ಕುಕರ್ ಸ್ವಚ್ಛ, ನೇರ ಮತ್ತು ಸರಳ-ದುಡಿಮೆ, ಜೀವರು ಅಥವಾ ಕಂಬನಿಗಳಿಲ್ಲ.

- మురికి, దుమ్ము వుండవు, మసి పట్టదు, మంటలు లేవవు
- ఖర్చు చాలా తక్కువ, పూర్తిగా సురక్షితమైనది
- తేలికగా ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి తీసికొని వెళ్లవచ్చు

ఖాస్ జనతా
కిరోసిన్ కుక్కర్

వంట బాగా | తేలికగా చేసుకోండి

ఉత్పత్తిదారులు:
ఓరియంటల్ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్
77, లాల్‌బజార్ స్ట్రీట్, కలకత్తా-12

KALPANA O. M.15,TE

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౦ ౧౯౬౩, నవంబరు; శోభకృత్తు - కార్తీకము సంచిక ౫

విషయసూచిక

శివానన్దలహరి ౧౨౯
శ్రీ వివేకానందమరందబిందువులు (౧౦)—శ్రీ చిరంతనానందస్వాముల అనూక్తి ౧౩౩
శ్రీవివేకానందస్తుతి—శ్రీ నారు నాగార్యజీ ౧౩౬
శ్రీ శారదానందస్వామి—[సంపాదకీయము] ౧౩౭
వేదాంత కేసరి - శ్రీ వివేకానందస్వామి—శ్రీ గురుపాదరేణువు ... ౧౪౪
తిరస్కృతరాజాశ్రయులు - మహోజ్జ్వల సారస్వత నిర్మాతలు : అన్నమయ్య
—విద్వాన్ శిరోమణి శ్రీ వాదారి శ్రీనివాసశర్మ ౧౪౮
నాలంకాద్వీప యాత్ర—శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి ౧౫౧
శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస విలాసము—శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి ... ౧౫౪
వార్తలు, విశేషాలు ౧౫౬
గ్రంథపరిచయం ౧౫౮

‘అఖిలవిభు శరణొందుము, యీ క్షణంబ యతనికృప నీవ నను భావ్య మగును వత్స.’

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౦ } ౧౯౬౩ – నవంబరు :: శోభకృత్తు – కార్తీకము { సంచిక ౫

శివానన్దలహరి (౫)

మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

టీక : నే. భ.

ప్రలోభాద్యై రర్థాహరణపరతన్త్రో ధనిగృహే
ప్రవేశోద్యుక్త స్సన్ భ్రమతి బహుధా తస్కరపతే
ఇమం చేతశ్చోరం కథ మిహ సహే శఙ్కర విభో
త వాధీనం కృత్వా మయి నిరపరాధే కురు కృపామ్ ॥ ౨౨

శఙ్కర	ఓశుభంకరుడా	భ్రమతి	చుట్టుచున్నది.
విభో	ఓసర్వవ్యాపకుడా	ఇమం	ఈ
తస్కరపతే	ఓ దొంగల దొరా,	చేతశ్చోరం	(నా) మనస్సనెడి దొంగను
ప్రలోభాద్యైః	పేరాశమున్నగువానిచే	ఇహ	ఇట
అర్థ	(ఇతరుల) ధనమును	కథం	ఎట్లు
ఆహరణ	అపహరించి తెచ్చు ప్రవణతకు	సహే	ఓర్చియుందును ?
పరతన్త్రః	వశమైయున్న [నా మనస్సనెడి దొంగ]	తవ	నీకు
		అధీనం కృత్వా	వశపఱచుకొని
ధనిగృహే	ధనవంతుల గృహములలో	నిరపరాధే	నిర్దోషుడనగు
ప్రవేశోద్యుక్తః సన్	ప్రవేశింప నుంకించుచు	మయి	నాయందు
బహుధా	పలువిధముల	కృపాంకురు	దయసేయుమా,

తా॥ దొంగలకు దొరయు విశ్వవ్యాపకుడవు నైన ఓశంకరా, నామనస్సును ఒక దొంగయే. ఈదొంగ నాయధీనము తప్పి తనయిచ్ఛవచ్చినట్లు ప్రవర్తించుచున్నాడు, పర ధనాపహరణతృష్ణచే ప్రేరితుడై ఈదొంగ ధనవంతులయిండ్లలోనికి చొరనుద్యమించుచున్నాడు. ఈదొంగను నే నెట్లు సహించి నాయొద్ద నుండనిత్తును? ఇతనిని నీవశమున నుంచుకొని, ఓ దేవా, నిరపరాధి నగు నన్ను కరుణింపుమా.

కరోమి త్వత్పూజాం సపది సుఖదో మే భవ విభో
విధిత్వం విష్ణుత్వం దిశసి ఖలు తస్యాః ఫల మితి
పున శ్చ త్వాం ద్రష్టుం దివి భువి వహన్ పక్షిమృగతా
మదృష్ట్వా తత్ఖేదం కథ మిహ సహే శఙ్కర విభో॥ ౨౩

శఙ్కర	ఓమంగళప్రదుడా	దిశసి ఖలు	ఇత్తువుకదా
విభో	ఓవిశ్వవ్యాపకుడా	పునశ్చ	మరల
విభో	ఓప్రభూ	దివి	ఆకాశమందును
త్వత్ పూజాం	నీపూజను	భువి	భూలోకమందును
కరోమి	చేయుదును	త్వాం	నిన్ను
సపది	వెంటనే	ద్రష్టుం	దర్శించుటకు
మే	నాకు	పక్షిమృగతాం	హంసవరాహరూపములను
సుఖదః	బ్రహ్మానందానుభవ ప్రదాతవు	వహన్	దాల్చుచు
భవ	కమ్ము.	అదృష్ట్వా	చూడకయే
తస్యాః	ఆపూజకు	తత్ఖేదం	ఆదుఃఖమును
ఫలమ్ ఇతి	ఫలముగా	ఇహ	ఇచట
విధిత్వం	బ్రహ్మపదవిని	కథం	ఎట్లు
విష్ణుత్వం	విష్ణుపదవిని	సహే	ఓర్చుకొందును ?

తా॥ శంకరా, విశ్వవ్యాపీ, నిన్ను భజింతును. తత్క్షణమే నాకు బ్రహ్మానందమును ప్రసాదింపుమా. అట్లు కాక నాపూజాఫలముగా బ్రహ్మపదవినో విష్ణుపదవినో ఇత్తువేని, హంస వరాహరూపముల దాల్చి వెదకియు నిను దర్శింపజాలని ఆదుఃఖమును నేనెట్లు సహింతును ! శివుడు తేజఃస్తంభరూపమున ప్రత్యక్షము కాగా ఆకంబపు మొదలును తుదను కనుగొనగోరి విష్ణువు వరాహరూపమున క్రిందికిని బ్రహ్మ హంసరూపమున పైకిని పయనించి కడ గానలేక దుఃఖించి రను కథ స్కాందపురాణమున మాహేశ్వరఖండమున విరివిగ తెల్పబడి యున్నది.

కదావా కైలాసే కనకమణిసౌధే సహగణై
ర్వస ఞ్ఛమ్భో రగ్రే స్ఫుటఘటిత మూర్ధాఞ్జలిపుటః
విభో సామ్బ స్వామిన్ పరమశివ పాహీతినిగదన్
విధాతౄణాం కల్పాన్ క్షణ మివ వినేష్యామి సుఖతః ॥ ౨౪

కైలాసే	కైలాసమందు	స్వామిన్	ప్రభూ
కనకమణిసౌధే	బంగారురత్నాల మేడలో	పరమ	పరాత్పరా
శమ్భోః అగ్రే	పరమశివుని ఎదుట	శివ	మంగళరూపా
గణైః సహ	ప్రమథగణములతోగూడ	పాహి ఇతి	రక్షింపుమా అని
వసన్	వసించుచు	నిగదన్	చెప్పుచు
స్ఫుట	చక్కగా	సుఖతః	హాయిగా
ఘటిత	కూర్పబడ్డ	విధాతౄణాం	బ్రహ్మల
మూర్ధ	తలమీది	కల్పాన్	కల్పములను
అఞ్జలిపుటః	కేల్మోడ్పుగలవాడనై	క్షణమ్ ఇవ	క్షణముగా
విభో	విశ్వవ్యాపకా	కదావా	ఎప్పుడు
సామ్బ	పార్వతీసహితా	వినేష్యామి	గడపుదునో

తా॥ కైలాసమందు రత్నాలబంగారుమేడలో ప్రమథగణములతోగూడిన శివునెదుట నుండి మస్తకముపై ఘటితాంజలినై 'ఓ విభూ' 'సాంబా' 'స్వామీ' 'పరమశివా' అని నామ సంకీర్తనము చేయుచు బ్రహ్మకల్పమును క్షణముగా గడపు కాల మెప్పుడు వచ్చునో కదా.

స్తవై ర్బ్రహ్మాదీనాం, జయజయవచోభి ర్నియమినాం,
గణానాం కేళీభి - ర్మదకల మహోక్షస్య కకుది
స్థితం, నీలగ్రీవం, త్రిణయన, ముమాశ్లిష్టవపుషం,
కదా త్వాం పశ్యేయం కరధృతమృగం ఖణ్డపరశుమ్ ॥ ౨౫

బ్రహ్మాదీనాం	బ్రహ్మ మున్నగువారి	మదకల	మదముచే అందగించు
స్తవైః	స్తుతులతోను,	మహా+ఉక్షస్య	మహావృషభము యొక్క
నియమినాం	ఋషుల	కకుది	మూపున
జయజయవచోభిః	జయజయధ్వనులతోను,	స్థితం	వేంచేసియున్న వాడవును
గణానాం	ప్రమథుల	నీలగ్రీవం	నల్లని మెడగలవాడవును
కేళీభిః	క్రీడలతోను — కూడిన వాడవును	త్రిణయనం	మూడు కన్నులు గలవాడవును

ఉమా	పార్వతిచేత	ఖణ్డపరశుమ్	గండ్రగొడ్డలిని దాల్చిన వాడవును - అగు
ఆశ్లిష్ట	కౌగిలించుకొనబడిన		
వపుషం	మేనుగలవాడవును	త్వాం	నిన్ను
కరధృతమృగం	చేతమృగమును దాల్చిన వాడవును	కదా	ఎప్పుడు
		పశ్యేయం	దర్శింతునో !

తా॥ నల్లనిమెడ, మూడుకన్నులు, పార్వతీసమాలింగనము, చేతజింకయు పరశువును— వీనితో వృషభరాజవాహనారూఢుడవైన నీదర్శనము లభింపగనే ఆనందముతో ప్రమథులు నర్తింతురు, మునులు జేకొట్టుదురు, బ్రహ్మాదులు స్తోత్రములు పాడుదురు. అట్టి మీ సందర్శన భాగ్యము, ఓదేవా, నా కెప్పుడో !

కదా వా త్వాం దృష్ట్వా గిరిశ తవ భవ్యాఙ్ఘ్రియుగళం
గృహీత్వా హస్తాభ్యాం శిరసి నయనే వక్షసి వహన్
సమాశ్లి ష్యాఘ్రాయ స్ఫుటజలజగన్ధాన్ పరిమళా
నలభ్యాం బ్రహ్మాద్యై ర్ముద మనుభవిష్యామి హృదయే ॥ ౨౬

గిరిశ	ఓ కైలాసగిరినివాసా	సమాశ్లిష్య	కౌగిలించుకొని
త్వాం	నిన్ను	స్ఫుటజలజ	చక్కగ విచ్చినపద్మముల
దృష్ట్వా	చూచి	గన్ధాన్	వాసనగల
తవ	నీ	పరిమళాన్	(వాని) పరిమళములను
భవ్య	మంగళకరమైన	ఆఘ్రాయ	వాసనచూచి
అఙ్ఘ్రియుగళం	పాదములజంటను	బ్రహ్మాద్యైః	బ్రహ్మాదులచే
హస్తాభ్యాం	చేతులతోను	అలభ్యాం	పొందబడ శక్యముకాని
గృహీత్వా	పట్టుకొని	ముదం	శివానందమును
శిరసి	తలపైని	కదా	ఎప్పుడు
నయనే	కన్నులపైని	మే హృదయే	నాహృదయమున
వక్షసి	ఱొమ్ముపైని	అనుభవిష్యామి	అనుభవింతునో
వహన్	వహించుచున్నవాడనై	న జానే	ఎఱుగను.

తా॥ దేవా, నీచరణయుగళిని చేత పట్టి, నా తలపైని కన్నులపైని ఱొమ్ముపైని అద్దుకొని, వానిని కౌగిలించుకొను టెన్నడో ! పద్మపరిమళమును మించినట్టి వాని పరిమళమును అనుభవించు టెన్నడో ! — బ్రహ్మాదులకు సైతమలభ్యమైనట్టి ఆయానందమును నా డెందమున నే ననుభవించు టెన్నడో !

కరస్థే హేమాద్రౌ, గిరిశ, నికటస్థే ధనపతౌ,
గృహస్థే స్వర్భూజామరసురభిచిన్తామణిగణే,
శిరఃస్థే శీతాంశౌ, చరణయుగళస్థేఽఖిలశుభే—
కమర్థం దాస్యేఽహం? భవతు భవదర్థం మమ మనః ॥ ౨౬

గిరిశ	ఓ కైలాసవాసా	అఖిల	సమస్తమైన
హేమాద్రౌ	బంగారుకొండ	శుభే	మంగళము
కరస్థే	[ధనువుగ] చేతనుండగా	చరణయుగళస్థే	పాదయుగళమునందేయుండ
ధనపతౌ	కుబేరుడు	అహం	నేను
నికటస్థే	చెంతనేయుండగా	కం	ఏ
స్వర్భూజ	కల్పవృక్షములును	అర్థం	వస్తువును
అమరసురభి	కామధేనువులును	దాస్యే	ఇత్తును.
చిన్తామణి గణే	చింతామణుల మొత్తమును	మమ	నా
గృహస్థే	ఇంటనేయుండగా	మనః	మనస్సు
శీతాంశౌ	చలివెలుగు (చంద్రుడు)	భవదర్థం	నీ సొమ్ము
శిరస్థే	సిగపైనుండగా	భవతు	అగును గాక.

తా॥ కైలాసవాసా, బంగారము నీధనువున నున్నది. ధనపతి నీదాపుననే ఉన్నాడు. కల్పవృక్ష కామధేనుచింతామణులు నీయింటనే ఉన్నవి. చలివెలుగు నీతలయందే యున్నాడు. సకలమంగళములకు నీచరణయుగళమే ఆశ్రయము. ఇట్టి నీకు నేనేమిత్తును? ఐనను నామనస్సు నీ కర్పిత మగుత.

శ్రీ వివేకానందమరందబిందువులు (౧౦)

శ్రీ చిరంతనానందస్వాముల అనూక్తి

గము

మహాత్యాగమువలననే మహాకార్యములు సిద్ధించును.

సమదర్శనమున కవసరమగుచో, సమస్తము త్యజింపవలయును.

ఒరులకు ముక్తిని చేకూర్చుటకై యమాలయమునకైనను బొమ్ము. నా ముక్తి యని ప్రాకులాడుట కిలలో దావు లేదు.

ఒరులకై సమస్తము త్యజించువాని కే ముక్తి ఇక నహర్నిశము 'నాముక్తియో, నాముక్తియో' యని దేవులాడువాడు యథార్థమగు

తమ యిహపరశ్రేయమును నశింపఁ జేసికొని పరిభ్రమించుచుందురు. ఇది నాకెన్ని యోసార్లు ప్రత్యక్షగోచరమైన విషయము.

స్వీయమోక్షప్రాప్తిచే నేమి ప్రయోజనము? మధురాహారమును విశేష మనుభవించువాఁ డెవఁడు? అంతయుఁ దానే తినువాఁడా, అన్యులతోఁగూడి భుజించువాఁడా? సమస్త ప్రపంచమును మనతోఁగూడ మోక్షసౌధమునకుఁ గొనిపోవలయును, ఈ మాయా ప్రపంచమున మన మాధ్యాత్మికదావాగ్నిని బ్రజ్వలింపఁజేయవలయును. అపుడే సచ్చిదానందసామ్రాజ్యమున సుప్రతిష్ఠితులమై వెలయఁగలము. ఓహో! శాశ్వతాత్మానందమున కెనయగు నానందమెద్ది? 'సర్వభూతస్థ మాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని' — తన్ను సర్వభూతములందును సర్వభూతములను దన యందును గాంచునట్టి యా యనిర్వాచ్యస్థితిలో వివశులై మీరు బ్రహ్మానందసాగరమున నోలలాడెదరు. సమస్త జీవులందును నిరుపమాన ప్రేమసానుభూతులను జూపుట మీకపుడు నైసర్గికమగును. ఇదియే యనుష్ఠాన వేదాంతము.

నాదేశమున నొక కుక్కయైనను బస్తుండి యున్నంతవఱకు దాని కాహారము నిడి రక్షించుటయే నాపరమధర్మము, ఇదియేనామతము; తద్భిన్నమంతయు నధర్మము, కృత్రిమ ధర్మము.

'ఒక్కప్రాణికి సాయము చేయఁగల్గినచో, సహస్రపర్యాయములు కుక్కనై పుట్టుటకైన సంసిద్ధుఁడ'నని గురుదేవుఁడు (శ్రీరామ కృష్ణుఁడు) వచింపలేదా?......మీలోఁ బ్రతి వ్యక్తియు నాధ్యాత్మికసింహమని గుర్తింపుఁడు. మతధర్మముల నుద్ధరించుటే మన ధర్మమని గ్రహింపుఁడు. ప్రతిజీవియు సాక్షాద్భగవత్స్వరూపమని గ్రహించి, దరిద్రనారాయణుల, నార్తనారాయణుల నర్చించు విధానము లోకమునకు మనము చూపవలసియున్నది. భారతదేశమున నూతన సన్న్యాససంప్రదాయమును స్థాపించుటయే నా జీవితోద్దేశము. జనసామాన్యము నుద్ధరించుటకై జీవితములను ధారపోయుటే యీసన్న్యాసుల యాదర్శము.

మీలోఁ బ్రతివ్యక్తియు లోకశ్రేయము నకై జీవితము నర్పింపవలయును మనము ధారపోయు రక్తధారలనుండి ప్రపంచమును మార్చివేయునట్టి వీరాధివీరులును భాగవత యోధులును వెలువడియెదరని నమ్ముఁడు!

నీ మోక్షమునకై నీవు ప్రాఁకులాడినచో నరకమే గతి నీకు! ఆత్మసామ్రాజ్యము నందఁ గోరెదవేని 'నాముక్తియో' యను నుబలాటమును నిర్మూలించుకొనుము. అదియే మహోత్తమసాధన.

మహాపురుషులు మహాత్యాగము చేయుచుండుటయు జనసామాన్యము వాని సత్ఫలముల ననుభవించుచుండుటయు లోకవిదితము. నీ మోక్షమునకుఁగాను నీవు సమస్తము త్యజించుటొక ఘనకార్యము కాదు. లోకకల్యాణార్థము మోక్షమును సైతము పరిత్యజింపనెంతువా? ఎంచెదవేని సాక్షాత్ భగవానుఁడవు—ఈ విషయము నాలోచింపుము.

ఏమియు గోరకుము; ఏప్రతిఫలమును నాశింపకుము. నీ వీయవలసినదాని నిచ్చి వేయుము; అది తిరిగి నీయొద్దకే వచ్చును—కాని యిపుడు దానినిగూర్చి తలపోయకుము. అది వృద్ధియై—సహస్రగుణాధికమై— తిరిగి వచ్చును— కాని

నీవు దానిని లక్ష్యింపరాదు. ఇచ్చుటకు నీకు శక్తి కలదు. ఇచ్చివేయుము, అంతే.

త్యాగమును మించిన సుగుణము లేదు. గ్రహించుచు నెవ్వఁడు తన చేతిని ముడుచుకొనునో వాఁడే యత్యల్పుఁడు; ఇచ్చుచు నెవ్వఁడు తన చేతిని జాచునో వాఁడే యత్యధికుఁడు. సర్వదా యిచ్చుటకే చేయి సృజింపఁబడినది. పస్తుండియున్నను నీయొద్దనున్న పిడికెఁడన్నమును బెట్టివేయుము. ఇతరులకుఁ బెట్టుటవలన నీవు నిరాహారివై మృతినొందవలసి వచ్చుచో, నాక్షణముననే ముక్తుఁడవగుదువు. తత్ క్షణమే నీవు పరిపూర్ణుఁడవగుదువు, భగవంతుఁడవగుదువు.

పేరుప్రతిష్ఠ లెవరికిఁ గావలయును? వాని నవ్వల విసరివేయుము! నిరాహారుల నోటఁ బిడికెఁడన్నమును బెట్టు ప్రయత్నమునఁ బేరును సిరిసంపదలును నన్నియు రూపుమాసి పోయినను—ముమ్మాటికిని నీవు ధన్యుఁడవు. ఔదార్యము, ఔదార్యమే జయించునది — ధీశక్తి కాదు. ప్రేమతోఁ బోల్చి చూచినచోఁ, బుస్తకములును బాండిత్యమును, యోగమును ధ్యానమును నన్నియుఁ గేవల తృణప్రాయములు.

భారతమాత యధమ మొక వేయిమంది యువకుల త్యాగమును గోరుచున్నది.—వలయునది పౌరుషము గలయువకుల త్యాగము, పశుప్రాయుల త్యాగము కాదు...మీ తండ్రితాతల నిరంకుశాధికారము చేఁ బశుతుల్యముగాఁ జేయఁబడిన మీ దరిద్రసోదరకోటి నుద్ధరించుటకై - నూతన పరిస్థితులను గొని వచ్చుటకై — పేదలయెడ సానుభూతిని, క్షుధార్తులగు వారల కడుపుమంట చల్లార్పఁ బట్టెఁడన్నమును, జన సామాన్యమునకు విద్యను, జేకూర్చుటకై — ప్రాణముల నర్పించు త్యాగులను జెన్నగర మీవు డెందఱను సమకూర్పఁ గలవు?

వలయునది శాంతము, నిరాడంబరము, అచంచలమునైన కృషి—అంతియే కాని వార్తాపత్రికా వంచన కాదు, పేరుప్రతిష్ఠలకై యుబలాటము కాదు,—ఈ సంగతి సదా మదినుంచుకొనుఁడు.

పేరుప్రతిష్ఠల నిమిత్తము కాక, లోకమునకత్యావశ్యకమగు సందేశముల నొసఁగు నిమిత్తము మహాత్ము లావిర్భవింతురు, కాని వారి యనుచరులు వారిబోధనలను గంగలోఁ గలిపి, వారినామములను నిలువఁ బెట్టుటకై ప్రాఁకులాడుచుందురు, అందులకై కలహించుచుందురు—ఇదియే లోకుల ధోరణి.

మతసంప్రదాయము లేనాఁడు ధనికులకు వంగివంగి సలాములు చేయనారంభించునో యానాఁడే వాని యధఃపతన మారంభమైనదని గ్రహింపుఁడు.

త్యాగాగ్నికీలలలో దుమికి జనులకుఁ బారమార్థిక చింత గల్గింపుఁడు. శ్రద్ధ యున్నచో సమస్తము లభించును.

శ్రీ వివేకానందస్తుతి

శ్రీ నారు నాగార్యజీ

శా॥ సంసారార్ణవ మగ్నచిత్తులకుఁ ద్వత్సారోపదేశమ్ము లా
కంసారాతి పదాంబుజాతగతి భృంగప్రాయ నౌకాసదృ
క్సంసారీతి వెలార్చి ముక్తిపదమున్ సాధింపఁగా నోర్చె హృ
త్సంసద్వాంఛలఁ దీర్చి నిర్భయమహాస్థానంబుఁ గూర్చెన్ బళీ!

చ॥ అహమికయన్ తమస్సు జగమంతయు నిండు సుదృక్ప్రయోగదు
స్సహమయి యేమి సేయఁ గొనసాగక డిల్లవడన్ భవత్ప్రబో
ధహితవిభాకరోదయ ముదగ్రతఁ దోఁచెఁ బ్రభాతవాయువుల్
సహితము వీచె విజ్ఞులు కచాకటి వెల్లుల సంచరింపఁగన్ ॥

క॥ హైందవ మాత్మజ్ఞానానందప్రదవికచనందనవన నవసుమా
ళిం దనిసనువటుకు భవత్సందేశలసత్ప్రసూనసౌరభ మోమున్ ॥

మ॥ భవదాశీర్వచనమ్ము దప్ప మముఁ బ్రోవం జాలు మార్గమ్ము లే
దవురా! మాదృశభక్తిహీనులకు నార్యా, కోటిజన్మాలకున్
సవరింపం గల పెద్దలుండియును దేశం బిట్లు నాశిల్ల బి
ట్టవలోకించుచు మిన్నకుంట దగు నయ్యా, దేశికోత్తంసమా!॥

సీ॥ ఖండాంతరజ్ఞానభండారముల నింప నెవని ధీశక్తి వైభవధనమ్ము
హరిదంతభిత్తి కోపరిచిత్రలేఖన మెవని మనీషాసమిద్ధమూర్తి
కులమతభేదాద్రి కులిశధారాహతి యెవని దివ్యోపమప్రవచనమ్ము
అనుయాయిమతసమూహారుల కెవ్వని సాయమ్ము మేటివజ్రాయుధమ్ము
అఖిలదేశహితైక నిత్యావబోధసాధురూపవిశేష, దుస్సాధతత్త్వ
పరిగతమనస్వి, మహితతపస్వి, నిన్ను వర్ణన మొనర్ప నా కేమి వచ్చు స్వామి!

మ॥ జగ మెందాఁక వెలుంగు నందనుక నీశశ్వత్ప్రబోధమ్ము మి
న్నగ జానొందు, గురూపదిష్ట మహితానందైకతత్త్వోల్లస
న్నిగమోక్తి ప్రతిమానమై బుధజనానీకప్రశంసార్హమై
సుగమంబై విగతాభిభావమయి సంశుద్ధాంతరంగంబులన్ ॥

శ్రీ శారదానందస్వామి

[సంపాదకీయము]

(గతసంచిక తరువాయి)

1902 జూలై 4 వ తేదీనాడు శ్రీవివేకానందస్వామి మహాసమాధినొందెను. అప్పుడీ సంఘమునకు శ్రీశారదానందస్వామినే అధ్యక్షునిగ చేయుదమని కొందఱు ప్రతిపాదించిరి. కాని శ్రీశారదానందస్వామికి శ్రీబ్రహ్మానందస్వామిపట్ల అత్యంతప్రేమాదరములున్నందున ఆ పదవి తనకు వలదనెను. నాటినుండి చిక్కులతోకూడినవియు నిత్యప్రవర్ధమానములునగు పనులన్నియు ఈఆధ్యాత్మికమహాపురుషులిద్దఱును కలిసి నేర్పుతోను విజయవంతముగను నిర్వహించుచుండిరి.

శ్రీతురీయానందస్వాములపనిని తానునిర్వహించుటకై శ్రీ త్రిగుణాతీతానందస్వామి అమెరికాకు పోయినప్పుడు 'ఉద్బోధన్' అను బెంగాలీపత్రిక ఆర్థికాదిసంకటములలో పడియుండెను. ఆపత్రికను సాగించుచుండుటకై శ్రీశారదానందస్వామి అమోఘముగ వ్యవహరించెను. కొన్ని సంవత్సరముల పిదప ఉద్బోధన్ పత్రికకు ఒకభవనముండవలెనని ఆయనకు తోచెను. మాతృశ్రీ కల్కత్తాకు వచ్చినప్పుడు ఆమెబసచేయుటకును ఒక యిల్లు కావలసియుండెను. కావున శ్రీశారదానందస్వామి, క్రింద ఉద్బోధన్ కార్యాలయమును, మిద్దెమీద గుడియు, మాతృదేవి విడిదియునుండునట్లుగ ఒకభవనమును నిర్మింప పన్నాగించెను. ముఖ్యముగ రెండవకారణము స్వామిహృదయమునకు అత్యధికప్రియమైనందున, అనేకులు తీవ్రముగ ప్రతిఘటించుచున్నను సొంతబాధ్యతమీద అప్పుతీసి భవననిర్మాణకార్యమును ప్రారంభించెను.

దూరదృష్టితో చూచిన ఈ ఉద్యమము వలన ఎంతో లాభము కలిగినది. ఈ అప్పును తీర్చుటకే శ్రీశారదానందస్వామి బెంగాలీ భాషలో శ్రీరామకృష్ణలీలాప్రసంగ మను గ్రంథమును రచింపనారంభించెను. ఆభాషలో అది ప్రమాణపదవి నధిష్ఠించియున్నది. ఈ బృహద్గ్రంథరచనమునకు ప్రశంస తనకు చెందవలసినది కాదనియు తన్నొక ఉపకరణముగా వినియోగించుకొని గురుదేవుడే ఆగ్రంథమును అవతరింపచేసెననియు ఆయన చెప్పుచుండును. అయిదుసంపుటములుగల ఆగ్రంథము ఇంకను అసంపూర్ణమే. గ్రంథమును పూర్తి చేయుమని నిర్బంధించినపుడు స్వామి ఆయనకు సహజసంక్షిప్తఫణితిలో "గురుదేవుడు సంకల్పించునేని సాధించియే తీరును" అని చెప్పెడివాడు. అంతముఖ్యమైనగ్రంథమును ఆయన ఎట్టిపరిస్థితులనడుమ వ్రాయుచుండెనో తెలిసినవారెల్ల ఆయనను వేయంతలెక్కవగ కొనియాడుదురు. ఆయన కాపురముండిన యింటిలో జనసమ్మర్దమెక్కువ. మాతృశ్రీ మిద్దెమీద ఉండెడిది. ఆమెను దర్శించుటకై భక్తులు ఎడతెంపులేక రాత్రింబగళ్లు వచ్చు

చుండెడివారు. ఇది గాక రామకృష్ణమిషను కార్యదర్శిగా నిర్వహింపవలసిన కార్యభారము మిక్కుటముగ నుండెడిది. అట్టి పరిస్థితిలో స్వామి ఈగ్రంథమును రచించుచు అందే నిమగ్నుడై యుండెడివాడు. చుట్టుపట్లను తక్కిన విశ్వమంతటిని విస్మరించి గురుదేవునందును మాతృశ్రీయందును తనకు గల భక్తిని ప్రేమను గ్రంథముగ రూపొందించుచుండును.

ఉద్బోధనపత్రికాకార్యాలయము 1908 సంవత్సరమప్పటికి క్రొత్తభవనమునకు చేర్పబడినది. మాతృదేవియు నచ్చట 1909 మే 23 వ తేదీనుండి నివసింప నారంభించెను. అమ్మ అచటికి వచ్చి ఉండనారంభింపగానే స్వామి అనుభవించిన ఆనందము ఎం తనగలము! మాతృదేవిపట్ల శ్రీశారదానందస్వామి కుండిన భక్తి అద్భుతావహము. ఆమె లోకజనని దాల్చిన మానుషీరూప మని ఆయనదృఢాధ్యవసాయము. అంతే కాదు, మాతృదేవికిని గురుదేవునకును ఆయనఅభిప్రాయమున భేదమే లేదు.

1909 లో నొక సంఘటన కలిగెను. ప్రశాంతుడుగ కననగు నీ స్వామి ఎంతధీరుడో అప్పుడు ప్రకట మయ్యెను. మాణిక్తోలా బాంబుకేసులో ముద్దాయీలలో నిద్దఱు — దేవవ్రతబోసును, శచీంద్రనాథసేనును — తమ రాజకీయములను వదలుకొని రామకృష్ణ సంస్థలో చేరుటకు వచ్చిరి. వారి నంగీకరించుట యనగా ప్రభుత్వమువారి కోపమును పోలీసుల ఆగ్రహమును కోరి తెచ్చుకొనుటే. ఐనను ఆధ్యాత్మికమార్గమున ఆస్థతో అడుగిడ వచ్చినవానిని, వాని మునపటి నడవడి కారణముగా త్రోసిపుచ్చుటయు కేవల భీరూచితకృత్యము. వీరినే కాక రాజకీయరంగములో శంకాస్పదులగు మఱికొందఱు యువకులను గూడ శ్రీశారదానందస్వామి ఈసంస్థలో సభ్యులుగ చేర్చుకొనెను. కల్కత్తాలో నున్న పోలీసు అధికారిని ఇతరప్రముఖ ప్రభుత్వోద్యోగులను స్వామి స్వయముగ చూచి ఈ యువకులకై తాను హామీ ఇచ్చెను. ఈయువకులు అటుపిమ్మట ఆదర్శజీవితములను గడపి తమయందు స్వామి ఉంచిన విశ్వాసమును సమృద్ధిగ సార్థక మొనర్చిరి.

కొన్ని సంవత్సరముల తర్వాత బెంగాలులో తలయెత్తుచున్న విప్లవకార్యకలాపముల కెల్ల శ్రీవివేకానందస్వాముల రచనలే ప్రేరకములను నొక దోషారోపణము రాష్ట్రపరిపాలకుల నివేదికలో వ్రాసిపెట్టబడినది. 1916 లో అప్పటి బెంగాలు గవర్నరగు కార్మైకేలు ప్రభువు డాకాదర్బారులో రామకృష్ణమిషనునుగూర్చి పల్కిన కొన్ని పల్కులుకూడ ఈ సంస్థవారి కార్యక్రమములకు అపకరించినవి. ఈదుష్ఫలితములను చక్కజేయుటకై శ్రీశారదానందస్వామి గవర్నరును తక్కిన ఉన్నతోద్యోగులను దర్శించి ఈమిషనువారి కార్యకలాపములగూర్చి వారి మనసులలో నుండిన సకలదురభిప్రాయములను పోగొట్టెను.

ఆయన ఎంత అలక్ష్యపెట్ట ప్రయత్నించినను దుర్భరకార్యనిర్వహణక్లేశము ఆయన అనుభవించుచుండెను. తత్ఫలితముగ ఆరోగ్యము చెడెను. ఆయనకు కల్గిన వ్యాధులలో నొకటి సంధివాతము (రూమేటిజము). అందుకు నివాసమును పూరీజగన్నాథమునకు మార్పవలె ననియు సముద్రస్నానము హితకరమనియు వైద్యులు చెప్పిరి. స్వామి పూరీకి 1913 మార్చి నెలలో పోయి జూలై నెలలో

మరలి వచ్చెను. అక్కడ నున్నప్పుడు కూడ ఆయన తననియతకార్యముల మాన లేదు. అక్కడ నున్నంతకాలము ప్రతిదినముప్రొద్దున జగన్నాథాలయమునకుపోయి సేవించు నియమమును తప్పకుండెను. రథోత్సవమునాడు మహాభక్త్యుత్సాహములతో అంత లావు మనుష్యుడైన స్వామి తేరిమోకును లాగుచుండుట వేల్పులకు దర్శనీయమైన దృశ్యము.

పూరీలో ఒకసంఘటన : అందు స్వామికి సహజములైన ఉదాత్తతయు ఉపకారపరతయు ప్రకటములైనవి. కీర్తిశేషుడైన బలరామ్బోసు అను మహాభక్తునకు అట నొక గృహము కలదు. దానికి శశినికేతన మని పేరు. శ్రీశారదానందస్వామి తనవారితో ఆయింట వసించుచుండెను. మామూలు వాహ్యాళినుండి ఒకసాయంకాలము స్వామి మరలివచ్చునప్పటికి ఆయింటిని బుందిరాజు ఆక్రమించుకొని యుండెను. రాజుకు మార్గబోధకుడుగ నుండిన గుడిపూజారి చేసిన పొరపాటు అందుకు కారణము. రాజు చేత ఆయింటిని ఖాళీచేయించుట స్వామికి మిక్కిలి సులభమే. కాని రాజునకును ఆపూజారికిని ఎట్టి మనోవ్యథయు కల్గకుండుటకై తాత్కాలికముగ తాను మఱొకయింటికి మాఱుటకు అంగీకరించెను. యథార్థస్థితి నెఱుంగని రాజకార్యదర్శి మొదట కొంత దురుసుగ మాటాడెను. కాని స్వామివైఖరియు ప్రత్యుత్తరమును అతనిని ఎంతయు వశపఱచుకొన్నవి. తత్క్షణమే భక్త్యాదరములతో అతడు స్వామి పాదరజమును తలదాల్చెను.

1913 లో బర్ద్వానులో గొప్పవఱదలు వచ్చినవి. రామకృష్ణమిషనువారు సాహాయ్యకార్యక్రమమును ప్రారంభించిరి. వఱదలుగాని కాటకముగాని కలిగినప్పుడెల్ల స్వామి ధనమును ప్రోగుచేసి కార్యనిపుణులను అచ్చటి కార్యనిర్వహణకై పంపుచుండెడివాడు. ఈ సాహాయ్యకార్యక్రమము పెక్కు నెలలు చెల్లినది.

తర్వాతిసంవత్సరము స్వామికి మూత్రపిండములకు సంబంధించిన వ్యాధి కలిగెను. నొప్పి దుర్భరముగ నుండెను. కాని, మహాద్భుత ధృతితో ఆయన దాని నోర్చుకొనెను. అప్పుడు మాతృదేవి మేడపై వసించుచుండినది. ఆమెకు మనోవ్యథ కలిగింపకుండుటకై స్వామి తనకొక బాధ ఉన్నట్లుగా చెప్పనే చెప్పడు. అదృష్టవశమున కొన్నిదినములలోపల ఆ నొప్పి మానెను.

1917 లో శ్రీరామకృష్ణుని ప్రియశిష్యుడగు శ్రీప్రేమానందస్వామి వ్యాధిగ్రస్తుడయ్యెను. ఆయన కల్కత్తాలో బలరామ్బోసు నింట నుండెను. వైద్యమునకు చేయబడిన అన్ని యేర్పాట్లను శ్రీశారదానందస్వామియే పర్యవేక్షించుచుండెను. అచిరకాలములో ఆయన పూరీకి పరుగిడవలసివచ్చెను. ఏలయన అచ్చట శ్రీతురీయానందస్వామి తీవ్రవ్యాధిగ్రస్తుడై యుండెను. మఠములో వ్యాధి ఎవరికి వచ్చినప్పటికిని ఆరోగి పాన్పుప్రక్కన శ్రీశారదానందస్వామి తప్పక యుండును. ఉపచరించుటకు వలసిన వ్యవధి తనకు దుర్లభమైనచో వైద్యమునకన్ని యేర్పాట్లను తానే చేసెడివాడు. ఎట్టి అత్యవసరపరిస్థితి ఏర్పడినను అందు కాదుకొనువాడు స్వామియే. ఒకరోగి సూదిమందు అక్కఱ లేదని నిరాకరించును. శ్రీశారదానందస్వామి అచ్చటికేగును. ఆయన సాన్నిధ్యమాత్రముచేత రోగి తన మనస్సును మార్చుకొనును. తిన్నచో చెఱుపు చేయు

తినుబండము కావలయునని రోగి మొత్తుకొనుచుండెను. స్వామి అత్యంతప్రేమసానుభూతులతో "అది నీకు తప్పక ఇప్పించెదను, కాని కొన్ని దినములకు తర్వాత" అని చెప్పెను. శిశువువలె ఆరోగి సమ్మతించును. నిర్విరామమైన కార్యకలాపములను నిర్వహింపవలసియున్న దినములలోనైతము ఇతరులకులోంగని రోగుల పజ్జకూర్చుండి ఆయన గడపినరాత్రులు గలవు. ఆయన సానుభూతి ఈసంస్థకు చెందిన సభ్యులకు మాత్రమే పరిమితముకాదు. ఒకప్పుడొక భక్తుడు మశూచికిగుఱియై దిక్కులేక గంగగట్టున నొక గుడిసెలో పడియుండెను. ఆవార్త చెవిని బడిన తక్షణమే స్వామి అచటికి పోయి రోగికి జాగ్రత్తతో ఉపచరించి కొన్ని దినములలో వ్యాధిని నయము చేసెను.

వృద్ధుడైనప్పుడు ఆయన రోగులకు పరిచర్యను స్వయముగ చేయజాలకుండెను. కాని ప్రేమసానుభూతులు మాత్రము ఎప్పటియట్లే యుండినవి. వృద్ధుడుగ నున్నప్పుడొకనాటి మధ్యాహ్నము ఆయన ఒంటరిగ బయలుదేఱెను. ఎక్కడికో అని దిగులుపడి పరిచారకుడును ఆయనను వెంబడించెను. స్వామి అతనిని చూచి మొదట "నావెంట రాకుము" అనెను. కాని అతడు ఆస్థతో వేడుకొనగా అతనిని రానిచ్చెను. స్వామి ఒకహోటలులో ప్రవేశించి మిద్దెమీది ఒకగదిలో పరుండియున్న ఒకరోగిప్రక్కన కూర్చుండెను. అతడొక క్షయరోగి యని స్వామి పరిచారకుడు సులభముగనే గుర్తించెను. స్వామి అత్యంత సానుభూతితో మాటాడుచు ప్రేమతో ఆరోగిని లాలింప నారంభించెను. అతడు అజాగ్రత్తగ నుండెను. మాటాడినప్పుడు ఎంగిలి నలువైపుల చెదరుచుండెను. అతడు వెంటనే లేచి కొన్ని పండ్లను కోసి స్వామి కర్పించెను. ఇంటికి మరలివచ్చునప్పుడు పరిచారకుడు ధైర్యమవలంబించి అట్టి పరిస్థితులలో అట్టి ప్రదేశములో పండ్ల నారగించినందులకు స్వామిని తప్పుపట్టెను. స్వామి మొదట నూరకుండెను గాని తర్వాత నిట్లు చెప్పెను. "భక్తిప్రేమలతో అర్పింపబడిన ఉపహారమును తిన్నచో అది నా కెట్టి కీడును చేయ దని గురుదేవుడు చెప్పుచుండెడివాడు."

1920 మొదలు స్వామికి పెక్కండ్రు ఆప్తుల వియోగదుఃఖముసంభవించెను. ఆయన పూర్తిగ భగ్నహృదయుడాయెను. 1920లో మాతృదేవి మహాసమాధి నొందెను. రెండేండ్లకనంతరము శ్రీబ్రహ్మానందస్వామి ఆమెనను గమించెను. మఱికొందఱుకూడ మరణించిరి. సోదరశిష్యులు మరణించుచుండిరి. లోకమున తాను ఏకాకి నని ఆయనకు తోపసాగినది. ఆయన తనమనస్సును క్రమక్రమముగ పని నుండి ఉపసంహరించుకొని నానాటికి హెచ్చు కాలమును ధ్యానమునకు వినియోగించుచుండెను. ఆయన తనతుది నిష్క్రమణమునకు సిద్ధపడుచున్నా డను విషయము చూపఱులు సులభముగ గుర్తింపగల్గుచుండిరి.

ఈదినములలో ఆయన మిక్కిలి శ్రద్ధతో సాగించుచుండినపని జయరాంబాటిలో మాతృదేవిపవిత్రస్మృతికై యొకగుడిని నిర్మించుట. ధనమును సరఫరాచేయునది ఆయన, పర్యవేక్షకులను పంపునది ఆయన. నిర్మాణకార్యములోని అతిసూక్ష్మవివరములుకూడ ఆయన తెలిసియుంచుకొనుచుండెను. ఆలయనిర్మాణము ముగిసినవెంటనే తాను అన్ని పనుల నుండి విరమించుకొందునని ఆయన బాహాటముగ చెప్పుచుండెను. మాతృదేవిపట్ల శ్రీ

శారదానందస్వామికుండిన భక్తికి మూర్తీభావమైన ఆచక్కని దేవాలయమునకు 1923 ఏప్రిలు 19-వ తేదీ నాడు సంప్రోక్షణజరిగెను.

చరిత్రలో చిరస్థాయిగ నిల్చునట్లు స్వామి నిర్వహించిన అతిముఖ్యకార్యము మఱొకటి ఏమనగా 1926 లో బేలూరు మఠమున రామకృష్ణమిషను మహాసమావేశమును జరుపుట. భారతదేశమందేమి విదేశములందేమి శతాధికముగ చెదరియున్న రామకృష్ణమఠమిషను కేంద్రాల సన్న్యాసులందఱును పరస్పరానుభవములను సరిచూచుకొనుటకును భవిష్యత్కార్య ప్రణాళికలను ఏర్పఱచుకొనుటకును కూర్పబడిన సమావేశ మది. స్వామి కప్పుడు ఆరోగ్యము బాగుండకున్నను ఆకార్యకలాపములో ఆయన అత్యంతాసక్తి వహించి దానిని నెగ్గించుటకు చాల కష్టపడెను. ప్రథమ సమావేశమున తాను పల్కిన స్వాగతవాక్కులో స్వామి రామకృష్ణమఠమిషనుల గతచరిత్రమును సింహావలోకనముచేసి ప్రస్తుతపరిస్థితిని మోమోడక వర్ణించి భవిష్యత్తునసంభవములైన ఒడుదొడుకులను గూర్చి సంఘసభ్యులను హెచ్చరించెను. ప్రతినూతనోద్యమమునకును ప్రజల ప్రతిఘటనము ప్రజల అంగీకారము క్షయము అను మూడు దశలు కలవు. నూతనోద్యమమును ప్రారంభించినప్పుడు అత్యధిక ప్రతిఘటన ముండును. ప్రతిఘటనమునకు చలింపక నిలువగల శక్తి దానికున్నచో ప్రజలు దానిని అంగీకరింతురు. దానిపై ప్రశంసలను స్తోత్రములను వర్షింతురు. ఉద్యమమునకు యథార్థవిపత్తు పిమ్మట వచ్చును. ఏలయన భద్రతకుదిరినంతనే వీర్యోత్సాహములు సడలును. విరివి పెరుగగనే ఉద్యమప్రవర్తకులలో నుండిన లక్ష్యైక్యమును తీవ్రతయు తగ్గును. ఆయన ఉపన్యాసములో మొదటినుండి తుదవఱకు తేజోవీర్యములు నిండితొణుకుచుండెను. ఎదుట నున్న సేనలకును ఇకరానున్న అపరిచితసైనికులకును నిష్ణాత మైన దళపతి కావించు శాసనమువలె నుండెను ఆయన వాక్కు.

ఈసమావేశానంతరము స్వామి పనుల నుండి విరమించుకొని అధికకాలమును ధ్యానమునకు వినియోగింపజొచ్చెను. అంతటి అనారోగ్యపరిస్థితిలో ఆయన సాగించుచుండిన ధ్యానసాధనలను చూచి వైద్యులు దిగులు చెంది ఆశ్రమనుమానుకొమ్మనిరి. అదియునుగాక శ్రీశారదానందస్వామివంటి సిద్ధపురుషునకు ఇంకను ఆధ్యాత్మికసాధనల ఆవశ్యకత ఏమున్నది? కాని మేము మని ప్రార్థించిన వారికెల్ల స్వామి చెప్పు ప్రత్యుత్తరము అనురాగనిష్యందియైన మందహాసమే.

అది 1927 ఆగస్టునెల 6 వ తేదీ ప్రాతఃకాలముననే మామూలు ప్రకారము శ్రీశారదానందస్వామి ధ్యానమునకై కూర్చుండెను. సాధారణముగ ఆయన మధ్యాహ్నానంతరము వఱకును ధ్యానించుచునే యుండెడివాడు. కాని ఈదినము ముందుగా లేచి గుడికి పోయినాడు. అక్కడ సుమారు 25 నిమిషము లుండెను. అక్కడ అంత సేపు ఆయన సాధారణముగ నుండడు. గుడిలోనికి పోయి కొంతసేపటికి ద్వారమునొద్దకు వచ్చెను. మరలలోనికి పోయి మాతృదేవిచిత్రపటమునెదుట కొంతసేపునిలిచియుండి మరలివచ్చెను. అట్లు పెక్కుసార్లు చేసెను. కడసారి వెలికివచ్చినప్పుడు ఆయన నెమ్మోమున అసాధారణప్రశాంతత వెలు

గొందుచుండెను. నాటి తక్కిన కార్యక్రమములను మామూలుగానే నెఱవేర్చెను. సాయంకాలము గుడిలో నిత్యపూజ జరుగుచున్నప్పుడు ఆయన తనగదిలోనే ధ్యాననిమగ్నుడై యుండెను. తర్వాత నొక పరిచారకుడు కొన్నిదస్తావేజులతో వచ్చెను. వానిని పెట్టెలో పెట్టుటకై స్వామి లేచెను. అప్పు డాయనలో ఏదో అసుఖత అంకురించెను. తల సుడియ జొచ్చెను. పరిచారకు నొక మందును సిద్ధపఱుపుమనియు అనావశ్యకమైన దిగులు కలిగించు ఈవార్తను రహస్యముగ పెట్టుమనియు ఆయన పరిచారకుని కోరెను. ఆయన పల్కిన తుదిమాట లివి. తర్వాత పాన్పుపై పవ్వళించెను. ఆవ్యాధి ఒకవిధమైన పక్షవాతము. ఆగస్టు నెల 19-వ తేదీ వేగుజామునకుముందు 2 గంటలప్పుడు స్వామి మహాసమాధి నొందెను.

ఈయుగమున భగవద్గీతలో ప్రతిపాదింపబడిన ఆదర్శమునకు శ్రీశారదానందస్వామి సజీవమూర్తిభావము. భగవద్గీతయందు చెప్పబడిన స్థితప్రజ్ఞదశ మానవున కెట్లు సాధ్యమో ఆయనను దర్శించినచో తెలియును. శీతోష్ణస్థితులందును దూషణభూషణములప్పుడును ఆయన నిర్వికారుడై యుండెడివాడు. ఇట్టివాని కెల్ల అందుబాటు కాని ఉచ్చస్థాయిని అధిరోహించిన జీవిత మాయనది. అన్ని కార్యక్రమములను నిర్వహించుచున్నను, ఆయన యోగి యనియు సౌఖ్య మాయనలోనే యున్నదనియు విశ్రాంతి ఆయనలోనే ఉన్న దనియు జ్యోతి ఆయనలోనే ఉన్న దనియు ప్రేక్షకులకు ప్రత్యక్షముగ కననగుచుండెను. తన జీవితమున ఆయన జ్ఞాన కర్మ భక్తి యోగములకు చక్కని సామరస్యమును కుదుర్చుకొనెను. ఆయనలో వీనిలో ఏది తక్కువముఖ్యమో కనుగొనుట దుస్సాధ్యము. ఈనాల్గుయోగములలోను ఒక్కొక్కటియు మహోన్నత పరిపూర్తిని ఆయనలోనే చెందిన ట్లనిపించెడిది.

శ్రీశారదానందస్వామి మనకు రెండు వైఖరులలో కననగును. రామకృష్ణమఠమిషనుల సర్వకార్యదర్శిగా ఒకవైఖరి, ఆధ్యాత్మిక మహాపురుషుడుగ నొకవైఖరి. మఠమిషనుల కార్యదర్శిపదవిలో ఆసంస్థలందున్న అందఱి ప్రేమాదరములను ఆయన ఎంతయు చూరగొనెను. ఆయన ఏ చిన్నకోరిక కోరినను వారత్యంతాదరముతో దానిని తీర్చెడివారు. స్వామికి వారియందుండినవిశ్వాసమును ఆయనకుండిన వారిక్షేమాభిలాషయు — ఇవే కారణములు వారి కాయనపట్ల నున్న ప్రేమాదరములకు. ఎవనినిగూర్చిగాని స్వామి మనస్సులో నొక దురభిప్రాయమును పుట్టించుట చాలదుస్సాధ్యము. ఆయన విస్రంభవిశ్వాసములు ఎన్నడును విఘటితములు కాలేదు. అందఱి హక్కులను మిక్కిలి ఆదరించుపద్ధతి ఆయనది. దాపరిక మెఱుగని మనస్సు ఆయనది. కేవల మొకబాలుడు చెప్పుమాటలకైనను సరే ఆయన చాలఓర్పుతో హెచ్చరికతో చెవియొగ్గును. తాను తప్పుచేసినట్లుగా గుర్తించినప్పుడు తక్షణమే దాని నొప్పుకొనుటకు ఆయన వెనుదీయడు. ఒకప్పు డొకయువసాధువు ఏమో తప్పుచేసినా డనుకొని ఆయనను స్వామి చీవాట్లు పెట్టెను. తర్వాత ఆసాధువు నిజముగ తప్పు చేయలే దని ఆయనకు తెలియ నయ్యెను. అతనిని కటువుగ నిందించినందుకు స్వామి చాలనొచ్చుకొని మన్నింప వేడుకొనెను. అంత అధికారము చెలాయించు

చున్నను స్వామికి అధికారతృష్ణ ఇంచుకేని లేదు. ఆయన రూపుదాల్చిన వినయమే. ఎవడైనను సరే తనకంటె ఎక్కువ తెలిసినవాడనియే ఆయన భావించెడివాడు. ప్రతిప్రాణియు ముక్తికొఱకే పాటుపడుచున్న దనియు ఆఅభిరతియే నిత్యకృత్యములలో స్వాతంత్ర్య ప్రీతిగా ప్రకటమగుచుండు ననియు స్వామి యభిప్రాయము. కాబట్టి ఆయన ఎవిరిస్వేచ్ఛను గాని బుద్ధిపూర్వకముగ చెడగొట్టడు.

ఐనను ఆయన శక్తి ప్రభావములకు కీలకము ఆధ్యాత్మికపరతయే అనుటను విస్మరింపరాదు. అంత నిస్వార్థముగ అందఱిని ప్రేమింప గల్గుటయు అన్ని పరిస్థితులందును సంక్షోభ మొందకుండుటయు ఎట్టిచిక్కులు వచ్చినను మానవతతియందలి విశ్వాసమును నిలుపుకొనుటయు —ఆయన కెట్లు శక్యములైన వనగా ఆధ్యాత్మికముగ పరమోన్నతస్థాయిని అధిగమించుటచేతనే. శ్రీశారదానందస్వామి సాన్నిధ్యము మానవులను వశపఱచుకొనెడిది ముఖ్యముగ అట్టిమహాత్ముని ఆధ్యాత్మికతాగాధమును వెలుపలినుండి కొలిచి చూచుట అసాధ్యము, కాని ఇంతమాత్రము మనకు తెలియును:— మఃఖసంఘర్షణఖిన్నులును ఐహికవిరక్తులును నూర్లకొలదిగ వచ్చి ఆయనకడనుండి పారమార్థికనిర్వృతిని కాంక్షించెడివారు. ఆయనతో సమాగమ మొందినవాడు మఱెంత ఉదాత్తుడుగను, మఱెంత ఆధ్యాత్మికతాసంపన్నుడుగను మార్పొందక తప్పిపోలేదు. లోకజనని సాక్షాత్కారమును ఆయన పలుసార్లు పొందినట్లుగా, సొంతమునకు వ్రాసిపెట్టుకొన్న నివేదిక సూచించుచున్నది. అంతేగాక ఆయన తన సంకల్పమును పూర్తిగా భగవత్సంకల్పముతో ఏకీభవింపజేసికొన్నవాడనుట ప్రజలకు ప్రత్యక్షముగ కనబడెడిది. ఇందుచేతనే కాబోలు ఆయన నోటనుండి ఒకటిరెండు మాటలు వెలువడినను ఖిన్నులైన పెక్కండ్ర హృదయభారము తొలగిపోయెడిది. ఆయన పరిచారకులలో నొకనికి ఆయనయొద్ద ఎక్కువ చనవు ఉండెడిది. అత డొకనాడు ధైర్యముతో స్వామిని "ఆధ్యాత్మికముగ మీరేమి సాధించితిరి" అని అడిగెను. అందులకు స్వామి చెప్పిన జవాబు "దక్షిణేశ్వరమున మేము ఊరక తిని కూర్చుండియుంటిమా" అను ప్రశ్నయే. మఱొకప్పుడు ఉద్దేశింపకయే ఆ పరిచారకునితోనే ఆయన ఇట్లనెను. "శ్రీరామకృష్ణలీలాప్రసంగములో ఆధ్యాత్మికవిషయములనుగుఱించి నేను వ్రాసియున్న దెల్ల నాజీవితమున నే ననుభవించినవే". ఆగ్రంథములో ఒక్కొక్కచోట ఆయన ఆధ్యాత్మికజీవితమందలి మహోన్నతానుభవములను వర్ణించియున్నాడు.

ఆధ్యాత్మికముగ ఎంతటి సిద్ధుడైనప్పటికిని స్వామి, అత్యంతాధునికమైన దృక్పథము కలవాడు. మతములో అభిరుచి గాని విశ్వాసము గాని లేనివారు సైతము ఎంతయు సంస్కారసంపన్నుడైనందున ఆయనతో కలిసి కొన్నప్పుడు మహానందమునొందుచుండెడి వారు. నవ్యోద్యమములు, నవ్యాశయములు ఆయనకు పరిచితములే. వీనిచే మొదట ఆయనయొద్దకు ఆకృష్టులగు వారు తర్వాత క్రముముగా ఆయన ఆధ్యాత్మికసంపదకు వశపడుచుండిరి.

వేదాంతకేసరి - శ్రీ వివేకానందస్వామి

శ్రీ గురుపాదరేణువు

భారతదేశ జాతీయజీవనపు వెన్నెముక ఆధ్యాత్మికజీవనము. ఈ ఆధ్యాత్మికధర్మము నవలంబించియే భారతదేశపు రాజనీతి, నైతిక ధర్మములు నడుపబడుచున్నవి. ఆధ్యాత్మికోన్నతివలననే భారతదేశము యుగయుగాంతరములనుండి జగత్తుకంతటికిని ధర్మాచార్య పదవి స్వీకరించి యున్నది. హిందూధర్మపు మూలగ్రంథములు వేదములు. ఈ వేదములు కర్మకాండము, జ్ఞానకాండ మని రెండు భాగములు. జ్ఞానకాండమే వేదాంతము లేక ఉపనిషత్తు లని చెప్పబడును. భారతదేశములోని సర్వమతసంస్థలకు పునాది ఈ వేదాంతము. ఈ వేదాంతసిద్ధాంతములను క్లుప్తముగ భక్తచూడామణియగు హనుమాను డీవిధముగ చెప్పియున్నాడు.— "దేహబుద్ధ్యా దాసోఽస్మీతి జీవబుద్ధ్యా త్వదంశకః, ఆత్మబుద్ధ్యా త్వమేవాహం ఇతి మే నిశ్చితా మతిః". మానవుడు తన్ను తాను దేహముగ తెలిసిన, ద్వైత మనియు, పరమాత్ముని అంశముగ తెలిసిన, విశిష్టాద్వైతమనియు, పరమాత్మస్వరూపముతో అభిన్నముగ తెలిసిన, అద్వైత మనియు చెప్పబడును. ఇవియే వేదాంతములోని మూడు ముఖ్యమతములు. ఈ వేదాంతగ్రంథముల మూలతత్త్వమును శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యులవారీ విధముగ నుడివియున్నారు.— "శ్లోకార్ధేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రంథకోటిభిః, బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః" ఈ వేదాంతగ్రంథములలో ముఖ్యముగ ఆత్మతత్త్వము, జీవతత్త్వము, సృష్టితత్త్వము, మాయాతత్త్వములును వర్ణింపబడినవి.

కాని కాలవశమున వైజ్ఞానికోన్నతివలనను పాశ్చాత్యుల సంస్పర్శమువల్లను జడవాదము ప్రబలమై భారతదేశమున వేదాంతతత్త్వము లోపింప మొదలిడెను. వేదాంతగ్రంథములు అరణ్యములలోనో, గుహలలోనో, ఏకొద్దిమంది బ్రాహ్మణుల చేతులలోనో చిక్కుకొనిపోయి సాధారణప్రజలు నిజమైన ధర్మ మేమిటో తెలిసికొన లేకపోయిరి. శుకదేవుడు, వ్యాసుడు, కపిలభగవానుడు మున్నగువారి జన్మములచే ధన్యమై వేదములకుపుట్టినిల్లగు భారతదేశములో, భగవంతుడు, త్యాగవైరాగ్యములు, సన్న్యాసాశ్రమము, పురాణములు, హిందూధర్మము మున్నగువానిపై విశ్వాసము లోపించి, నాస్తికుల సంఖ్య ప్రబల మగుచుండెను. మధ్యయుగపుహిందూసమాజముల నేతలు వైదికఋషుల విశాలమానవీయతత్త్వముల విస్మరించి, ఆధ్యాత్మికజ్యోతిని హరించి, మతభేదముల సృష్టించి, స్వార్థపరత్వమునకు వశులై ధర్మముయొక్క బాహ్యాంగములనే ప్రధానములుగ చూపుచు, ప్రజలను విద్వేషకరమును, కఠోరమునగు నియమములద్వారా శృంఖలాబద్ధుల చేయ మొదలిడిరి. తత్ఫలితముగ దేశమున, అసూయ, హింస, మతకలహములు, ధర్మము పేర అత్యాచారములు, ప్రబల మాయెను. ధర్మము వంటపాత్రలలోను, అస్పృశ్యనియమములలోను ప్రవేశిం

చెను. జితేంద్రియుడును, ఆత్మజ్ఞుడును, నిర్భయుడును, గుణాతీతుడును కాగల భారతీయుడు, ఇంద్రియలోలుడును, బద్ధుడును, పరధర్మావలంబియునై తననాగరికతను కోల్పోయి పాశ్చాత్యులచేతిలోని [illegible]లు బొమ్మ యగుచుండెను.

ఈసమయములో భారతదేశమును పునర్జీవితముగావించుటకు, వేదాంతతత్త్వమును పునర్నిర్మించుటకు ఆవశ్యకత ఏర్పడెను. ఈ ఆవశ్యకతను నెఱవేర్చుట కేవలము ఆచార్యుల శ్రేణికి చెందిన మహాపురుషులకే శక్యము. నిజమైన ఆచార్యు డెవ్వడో శాస్త్రము లీ విధముగ చెప్పుచున్నవి—"ఆచినోతి చ శాస్త్రార్థమాచారే సాపయత్యపి స్వయ మాచరతే యస్మా దాచార్య స్తేన కీర్తితః — ఆధునిక యుగపుధర్మాచార్యుడైన వివేకానందుని జీవిత చరిత్రను పరిశీలించిన పై ధర్మము లాయనలో అగపడును. రామకృష్ణుని జీవితకాలములోనే సాధనయొక్క చరమావస్థయగు నిర్వికల్ప సమాధిని పొందియుండెను. మరియు, ఆయన భారతపర్యటనమును, చికాగో ధర్మసభలోని ఉపన్యాసములను, అమెరికాలోని జీవితమును పరిశీలించిన, ఉపనిషత్తులలో వర్ణింపబడిన బ్రహ్మజ్ఞపురుషుని లక్షణము లీయనలో ప్రకాశించుట కాననగును. వివేకానందుని నామము జగద్విఖ్యాత మగుటకు మూలకారణము ఆత్మతత్త్వముయొక్క "అభయమ్" ఉపలబ్ధియే. బ్రహ్మతత్త్వోపలబ్ధిచే ప్రాప్తించిన శక్తి సామర్థ్యములవలననే ఆధునికయుగములో వేదాంతాచార్యుడుగ వివేకానందుడు పేరుగాంచినాడు. నేడు జగత్తులోని ప్రధానావశ్యకతను గూర్చి తెల్పుచు ఇట్లు నుడివియున్నాడు — "ఎవడు తనబంధముల త్రెంచి వైచినాడో, ఎవడాత్మానందము ననుభవించినాడో, ఎవనిమనస్సు సచ్చిదానందబ్రహ్మములో లీనమైనదో, ఎవడు ధనమును, యశస్సును, ప్రభుత్వమును లక్ష్య పెట్టడో వాడే నిజమైన పురుషసింహము. అట్టి పురుషసింహములే నేడు ఎంతయు కావలసియున్నారు. ప్రతిదేశమునను అట్టివారు ఆఱుగురుండిన వారు జగత్తునంతటిని కంపింపచేయగలరు" పై పురుషసింహగుణము లన్నియు స్వామివారిలో నగపడును.

సమస్తభారతదేశమును పరిభ్రమించి, భారతదేశపు ఆధ్యాత్మిక, నైతిక, భౌతిక రిస్థితులను పరిశీలించి, భారతదేశపువెన్నెముక ధర్మ మనియు, పొట్టకూటికి కట్టుబట్టకు కఱవగుటచే ఆధర్మము నేడు కొంచెము కప్పుపడియున్న దనియు, ఈకఱవును రూపుమాపుటకు తగిన సాహాయ్యము స్వదేశమున దొరకదనియు గ్రహించెను. తనగురువుయొక్క ఆదేశమును పొంది భారతీయోన్నతికి తోడ్పడుటకై ధనధాన్యములతోను, భౌతికవిజ్ఞానములతోను తులతూగుచున్న అమెరికాదేశమునకు బయలువెడలి పోయెను. చికాగోధర్మసభలో సనాతనహిందూధర్మములోని సర్వమానవసోదరత్వమును, క్షమా అనుగ్రహతత్త్వములను, సర్వమతసమన్వయమును, భారతీయసంస్కృతిని, వేదాంతముల విశాలదృష్టిని ఉద్ఘాటించి, పాశ్చాత్యుల మనస్సు నాకర్షించెను. ఉపనిషత్తులలో ఆత్మజ్ఞునిలక్షణము లీ విధముగ వర్ణింపబడినవి. "అభయం వై జనకో ఽప్రాప్తోసి". 'ఆత్మనావిందతేవీర్యం విద్యయా విందతే ఽమృతమ్'. 'ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ నబిభేతి కుతశ్చనేతి." వివేకానందుడు ఈఆత్మయొక్క సాక్షాత్కారముపొంది యుండుటచేతనే, జడవిజ్ఞానవాదులగు పాశ్చా

త్యుల దేశపు మట్టిపైననే నిలచి, వారిధర్మము, వారిజడవాదముల, వారినైతికజీవనముల ఖండించుచు, నిర్భయముగ హిందూధర్మమును స్థాపించెను. చిల్లిగవ్వ లేక సామాన్యపు పట్టభద్రుడుమాత్రమే యగు నొక దిగంబర సన్న్యాసి ఈవిధమైన కార్యము నెఱవేర్పగల సామర్థ్యము కేవలము ఆయన ఆత్మతత్త్వము యొక్క ఉపలబ్ధియే. ఈవిధముగ హిందూ ధర్మమును, ఇంగ్లండు, అమెరికాదేశములలో స్థాపించి తనమాతృభూమిని పునరుజ్జీవితము గావించుటకై భారతదేశమునకు తిరిగివచ్చెను.

భారతదేశపు మట్టిని స్పర్శించినవెంటనే తన హృదయాంతరాళములలో దాగియున్న స్వదేశపుభావతరంగములు భయంకరారావముతో విజృంభించి ఝంఝామారుతముగ పరిణమించి దానితో తనదేశీయుల నూడ్చుకొని పోవుటకై బయల్వెడలెను. భారతదేశమున ఒకకొసనుండి మరియొకకొసకు, సింహళము నుండి అల్మోడావఱకు, నిద్రించు భారతసింగమును మేల్కొలుపుటకై వివేకానందుడు సింహగర్జనములతో కూడిన తన యుపన్యాసముల యాత్రను సాగించెను. వేదాంతతత్త్వము యొక్క భాష్యమే వివేకానందుని ఉఱుముల వంటి ఉపన్యాసములు. ఈవేదాంతసింహము యొక్క భయంకరారావములతో భారతదేశము ప్రతిధ్వనించినది. ఆయన ఉఱుముల లోని ప్రతిధ్వనులు కొన్ని ఉల్లేఖింపబడుచున్నవి—

"ఓమానవులారా, మీరు ఈశ్వరునిసంతానము. మీరు పూర్ణులు. పవిత్రులు. శాశ్వతానందమున కధికారులు. మీరు పృథివిలోని దేవతలు. మీరు పాపులు కారు. మానవుని పాపి యని పిలుచుటయే మహాపాపము. రండు. సింహములారా, రండు మాయాజాలములను ఛేదించి బయల్పడుడు. 'నిర్గచ్ఛతి (సి) జగజ్జాలాత్ పంజరా దివ కేసరీ'. మీరు గొఱ్ఱెలు కారు. గొఱ్ఱెలను భావమును దులిపివైచి మీ శాశ్వతాధికారమును గ్రహింపుడు. మీరు అమరులు. సదా ముక్తులు. మీరు దేహములు కారు. జడవస్తువులు కారు. జడజగత్తు మీ బానిసయే కాని మీరు దాని బానిసలు కారు. బలముకన్నను బలిష్ఠము, స్త్రీలహృదయము కన్నను కోమలమగు హృదయములు కలవారే నిజమైన మానవులు. నేడు మనకు కావలసినది తురుష్కుల శరీరముతో కూడిన వేదాంతహృదయము. నేడు కావలసిన విద్య, ధర్మము, నీతులు, నిజమైన మానవుని తయారించునవిగ నుండవలయును. నేడు భారతీయులకు కావలసినవి ఇనుపకండలు ఉక్కునరములు, బలవత్తరమగు ఇచ్ఛాశక్తి—విశ్వబ్రహ్మాండము యొక్క రహస్యముల యంత్రముల ఛేదించుకొనిపోయి, సముద్రపుటడుగున మృత్యువుతో ముఖాముఖి ఎదుర్కొనుటకుకూడ వెనుదీయని ఇచ్ఛాశక్తి. ఈఇచ్ఛాశక్తి అన్నిటికంటెను బలవత్తరమైనది. ఇచ్ఛాశక్తి భగవంతునివద్దనుండి వచ్చును కాన ఈశక్తి ఎదుట అన్నిశక్తులు తల యొగ్గును. ఈశక్తి సర్వశక్తివంతము. ఏకత్వతత్త్వమగు అద్వైతసిద్ధాంతానుభూతివలననే ఈ శక్తి లభించును. మనకు కావలసినది కేవలము బలము. ఈబలము ఉపనిషద్గ్రంథములనుండియే పొందగలము. జగత్తు నుత్తేజింపగల శక్తి ఈఉపనిషత్తులలో దాగియున్నది. వేదాంత గర్జనములతో మనదేశముతిరిగి పునరుజ్జీవితము కాగలదు. ఈఉపనిషత్తుల సహాయముననే జగత్తును పునరుజ్జీవితముగావించి బలిష్ఠము, శక్తి

వంతము గావింపవలెను. సర్వజాతుల సర్వ మతముల దీనదరిద్రులను, అధఃపతితులను తమ తమపాదములపై నిలుచుండి, భౌతిక, మానసిక ఆధ్యాత్మికస్వాతంత్ర్యము నార్జించుట గ్రంథములు పునఃపునః ఘోషించుచున్నవి. ఈస్వాతంత్ర్యమే ఉపనిషత్తుల ముఖ్యోద్దేశము. వాని తత్త్వములు మీయెదుట నున్నవి. వానిని గ్రహించి వాని ననుసరించి మీజీవితముల తయారించుకొనుడు. అట్లైననే మీముక్తి మీ భారతదేశపు ముక్తి, మీచేతులలోనికి రాగలదు. ఆధ్యాత్మికవిషయములతో దేశమును కప్పివేసి వేదాంతధర్మముల జాతీయజీవనము యొక్క భిత్తిగ చేయవలయును. వేదాంత తత్త్వములు కాక కేవలము పొట్టకూటి విద్యనే బోధించిన భారతదేశ మెన్నటికిని బాగుపడదు. ప్రథమమున ఆధ్యాత్మికవిద్య తర్వాత పొట్టకూటివిద్య. దేశము తిరిగి మేల్కొనవలెనన్న ప్రజలను శక్తివంతులుగ చేయవలయును. ఈ కార్యము వేదాంతతత్త్వమువల్లనే నెఱవేఱును. ధర్మముయొక్క వెన్నెముక ద్వారా మీనరములు స్పందించును గాక! భగవంతుని వెదకుటకై ఎచ్చటికి వెళ్ళెదరు? మీ యెదుటనున్న దరిద్రులు, దీనులు, అధఃపతితులు, భగవంతుని స్వరూపులు కారా? వారినే భగవద్జ్ఞానమున పూజించి సేవింపరాదా? భారతదేశపు జాతీయాదర్శములు "త్యాగము—సేవ". ఈ రెండు విషయములలో దేశమును బలిష్ఠము గావింపుడు. తక్కిన వన్నియు తమంత టవియే సమకూరును."

వివేకానందుని ఈసింహనాదములో భారతీయుడు తనపూర్వపుశక్తిని మాహాత్మ్యమును, నాగరికతాపటుత్వమును అనుభవించెను. ఆది పురుషులగు ఋషులచే నొసంగబడిన ఆధ్యాత్మికవిద్యాబలమును, మహత్తును, దాని నుపయోగించుకొను విధానమును గ్రహింపగల్గెను. ఆయన ఉపదేశములలో తనగభీరతరమగు అధోగతిని గుర్తింపగల్గెను. నేటి తన తమావచ్చిన్నదశ, వీర్యహీనత, దారిద్ర్యము, తన భవిష్యత్తుయొక్క మాహాత్మ్యమును వివేకానందుని ఉపన్యాసములలో గుర్తింపగల్గెను. ఆయన వాక్కులు భారతీయుల హృదయములలో నాటుకొని అపరిమితాశను, బలమును, ఉత్సాహమును, తమశక్తిపై విశ్వాసమును, తమనాగరికతపైనను, భారతీయసంస్కృతి శక్తిపైనను, ప్రగాఢవిశ్వాసమును కల్గించెను. వేదఋషులవాక్కుల ననుసరించి, మతభేదముల విస్మరించి విశాలహృదయులై ప్రవర్తించిన తమ జాతిసమన్వయమార్గము నిష్కంటకము గావింపవచ్చునని శ్రీవివేకానందస్వామి నొక్కి వక్కాణించెను. భారతీయులు తమ వేదాంతాదర్శముల ననుసరించి జీవితము గడపిన మానవునికిని మానవునికిని గల తారతమ్యము రూపుమాసి, భిన్నభిన్నమతసంప్రదాయముల ఐక్యము గావింప గల మహాశక్తి నార్జింపగల రని స్వామి బోధించెను. వివేకానందుని "లెమ్ము! మేల్కొనుము! గంతవ్యము చేరువరకును ఆగకుము"—అను పిలుపు నేటికిని భారతీయులకు కర్ణములలో మాఱుమ్రోగుచు, వారిని, వారి శతాబ్దములనుండి వచ్చు తమోగుణము నుండియు, నేటి విజ్ఞానపు మంత్రముగ్ధతనుండియు, మేల్కొలుపుచు భారతదేశసంజీవనమునకు నాందియై విలసిల్లుచున్నవి.

తిరస్కృతరాజాశ్రయులు - మహోజ్జ్వల సారస్వత నిర్మాతలు :

అన్నమయ్య

విద్వాన్ శిరోమణి శ్రీ వాదారి శ్రీనివాసశర్మగారు

త్యాగయకుఁ దరువాత రాజాశ్రయమును దిరస్కరించినవాఁడుగాఁ జేర్కొనఁ దగిన వాఁడు శ్రీఅన్నమయ్య. అతఁడు మహోజ్జ్వల సారస్వతమునునిర్మించి ప్రజాదరమును, రాజాదరమును చూరగొన్నాడు. పొత్తపినాటిలోని 'తాళ్ళపాక' యను గ్రామము అతనిజన్మమున సార్థకమైన పుణ్యధామము. లక్కమాంబ, కుమారనారాయణు లన్నమయ్యకు భౌతిక రూపమొసఁగిన తల్లిదండ్రులు. వేయినామములవాఁడు వేంకటేశ్వరుఁడు వారికిఁ గలలోఁ గనఁబడి ముప్పిడి కటార మొసఁగి పుత్రజన్మ మనుగ్రహించినాఁడు. భగవదనుగ్రహముచే జన్మించిన కారణజన్ముఁడు శ్రీ అన్నమయ్య.

బాల్యమునుండియే అన్నమయ్య వేంకటేశ్వరుని భక్తుఁడయ్యెను. తల్లి ఉగ్గు పెట్టఁబోవ పసివాఁడు నోరు దెఱువఁడు. తల్లి 'నాయనా, ఇదిగో తిరుమలప్పని ప్రసాదము' అనగానే కేరింతలతో నోరు దెఱచి ఆయుగ్గును గుటుక్కున మ్రింగివేయును. లక్కమాంబ 'నాయనా! వెంకటేశ్వరునికి దండము పెట్టు' మనును. వెంటనే అన్నమయ్య తన చిన్ని చేతులు జోడించి నమస్కరించును. ఒకప్పుడేదో యోచించుచు, మఱియొకప్పుడు నిమీలితనేత్రుఁడై, వేఱొకప్పుడు చిఱునవ్వు నవ్వుచు అన్నమయ్య విచిత్రముగా నుండును. ఈభావములన్నియు అన్నమయ్య ఏడుకొండలవానితో నాడుకొను నాటలు.

అక్షరాభ్యాసమైన వెంటనే జన్మాంతర వాసనలవలె చదువులన్నియు నాతని యొంటఁ బట్టెను. చిన్ననాటినుండియే అన్నమయ్యకుఁ గవితాధారకూడ అలవడెను. అతఁ 'డాడిన మాటయెల్ల అమృతకావ్యముగ - పాడినపాటలెల్లఁ బరమగానము'గ నగుచుండెను. వేంకటేశ్వరునిపై అతఁడెన్నో కీర్తనలల్లుచుండెను. అన్నమయ్య గురువు ఘనవిష్ణువు. అతని కడ విద్యలన్నియు ముగించి అహోబిలక్షేత్రమున శఠగోపయతీంద్రుల కడ అష్టాక్షరీ మహామంత్రోపదేశమునంది, తదనుగ్రహముచేఁ గవితాసృష్టికిఁ గడంగెను. అన్నమయ్య రామాయణమును సంకీర్తనరూపమున రూపొందింపఁ దలఁచి తత్ప్రయత్నమున నుండెను. ఆసంకీర్తనలను విన్నవా రందఱు అతనిభావతన్మయతకును, గానమాధుర్యమునకును మెచ్చి యతఁ డవతారపురుషుఁడుగ భావించుచుండిరి. ఊరూర, వాడవాడల నతని కీర్తనలు చరచర వ్యాపించిపోవుచుండెను.

విజయనగరరాజుల కాలమున ప్రతి మండలమునను నొక ప్రధాన దండనాథుఁడుండెను. టంగుటూరు మండలమునకు సాళువ నరసింహరాయఁడు విజయనగరరాజులతరఫున ప్రధాన దండనాథుఁడు. అతఁ డన్నమయ్యకీర్తి విని పల్లకి నంపి మర్యాదలతో నతని తనకడకు రప్పించుకొనెను. అన్నమాచార్యుల కీర్తనలు విని అతఁడు పరమానందభరితుఁ డయ్యెను.

నాఁటినుండి సాళువనరసింహరాయనికిని, అన్నమయ్యకును స్నేహము దినదినాభివృద్ధి చెందెను. అన్నమయ్య యన్న సాళువ నరసింహరాయని కెనలేని గౌరవము, భక్తి.

ఆనాఁడు విజయనగరమును విరూపాక్షరాయ లేలుచుండెను. విషయసుఖాసక్తుఁడైన అతని పాలనను తుదముట్టింప కపిలేశ్వర గజపతి విజయనగరముపై ముట్టడి సాగించెను. అతనితోఁ బోరాడలేక విరూపాక్షరాయ లాతనికిఁ గొంత కప్పము చెల్లించి, గజపతిని సాగనంపెను. ఆధనమును మఱలగడించుటకుఁగాను అతఁడు ప్రజలపై పన్నులు విధించెను. విరూపాక్షరాయల పెద్దకొడుకు రాజశేఖరరాయలు. అతఁడు తండ్రిని జంపి సింహాసన మెక్కెను. రాజశేఖరరాయల తమ్ముఁడగు రెండవ విరూపాక్షరాయలు అన్నను జంపించి సింహాసన మాక్రమించెను. మొదటివాఁడు పితృహంత, రెండవవాఁడు భ్రాతృహంత. అతని పాలనము సామాన్యప్రజలకుఁ గంటక ప్రాయముగ నుండెను. ఆసమయమును కనుపెట్టి టంగుటూరు దండనాథుఁడగు సాళువ నరసింహరాయఁడు రెండవ విరూపాక్షుని జంపి తాను విజయనగర సార్వభౌముఁ డయ్యెను.

సాళువ నరసింహరాయఁడు విద్యానగరమును వశపఱచుకొన్న తరువాత అన్నమయ్యను విద్యానగరమునకుఁ రావించి అతనికెంతో మర్యాదలు చేసెను. విజయనగరములోని అర్చావతారమూర్తులపై అన్నమయ్య ఎన్నియో కీర్తన లల్లెను. దేశమంతయు అన్నమయ్యను సంకీర్తనాచార్యుఁడని పొగడెను.

ఒకనాడు రాయలు కొలువు దీరియుండెను. సంకీర్తనాచార్యుఁడగు అన్నమయ్య రాజు ప్రార్థనపై శ్రీవేంకటేశ్వరుని మీద అప్పటి కప్పుడే కృతులల్లి పాడెను. కవులాతని భావగాంభీర్యమునకుఁ గోమల పదవిన్యాసమునకు నొడలు మఱచిరి. ఆస్థానగాయకులు రాగసౌభాగ్యమునకు ముక్కులపై వ్రేళులుపెట్టిరి. పుంభావసరస్వతి అన్నమయ్య ఆనాఁ డొక అవతారమూర్తివలె వెలిఁగెను.

అన్నమయ్య వేంకటేశ్వరునిపైఁ బాడిన శృంగారపదములు విన్న వెంటనే ఒడలు పులకరింప సాళువ నరసింహరాయని కొక దురాశ పుట్టె తనపైఁగూడ, అట్టి పద మొకటి యల్లి పాడమని అన్నమయ్యను ప్రార్థించెను. అన్నమయ్య రెండు చెవులు మూసికొని ఇట్లనెను—

తలగరో లోకులు తడవకురో మమ్ము
కలిగిన దిదె మా కాపురమూ ॥ పల్లవి॥

నరహరి రన నానిన జిహ్వ
ఒరుల నుతింపగ నోపదు జిహ్వ
మురహరు పదముల మ్రొక్కినశిరము
పరుల వందనకు పరగదు శిరము॥ తల॥

పతినే పూజించిన కరములు
చోపి యాచనకు చొరవు కరములు
యేపున హరికడ కేగిన కాళ్ళు
పాపుల యిండ్లకు పారవు కాళ్ళు తల॥

శ్రీవేంకటపతి చింతించు మనసు
దాపతి నితరము తలచదు మనసు
దేవుఁ డతని యాధీనపు తనువు
తేవల నిరరాధీనము గాదు ॥ తల॥

"సార్వభౌమా, సకలలోకా రుఁడు వేంకటేశ్వరుఁడు. అట్టివాని కొలువున నాస్థానగాయకుఁడనగు నేను అన్యపురుషులనుపొగడను. భగవద్గుణ సంకీర్తనపరమగునాలుక అన్యులను పొగడదు. ఇన్నిరోజులు నీతో స్నేహము గావించినందులకు మంచిమాట చెప్పినావు.

నీ పుట్టినవాఁడవని నేను తలంపలేదు.''

అన్నమయ్య ఈ మాటలు చెప్పి మఱు క్షణముననే అచ్చటనుండి పోబోయెను. నరసింహరాయని ముఖము కోపకషాయితమయ్యెను. 'మాపై పదము పాడువఱకు నీవిచ్చటినుండి కదలుటకు - వీలులే' దని గర్జించెను. రాజులతోఁ జెలిమి త్రాచుపాములతోఁ జెరలాటము వంటిది.

అన్నమయ్య దీనికి జడిసిపోలేదు. 'నాచేత నీమీఁద పదము పాడింప హరిహరాదులకైనఁ దరము కా' దనెను. రాజు కోపావేశముచే నన్నమయ్యను బంధింప భటుల కాజ్ఞయిడెను. రాజభటు లాతని చేతులకు శృంఖలలు తగిలించిరి. ఆసంకటసమయమున అన్నమయ్య వేంకటేశునిపై ఈక్రింది కీర్తన పాడెను.

ముఖారి రాగం

ఆకటి వేళల నలపైన వేళలను
తేకువ హరినామమే దిక్కు మరిలేదు ॥ పల్లవి॥
కోరమాలియున్న వేళ కులము చెడిన వేళ
చెరవడి యొరులచే జిక్కిన వేళ
ఒరపైన హరినామ మొక్కటేగతిగాక
మరచి తప్పిననైన మఱి లేదు తెరగు ॥ ఆక॥
ఆపద వచ్చినవేళ గారడి పడినవేళ
పాపపు వేళల భయపడిన వేళ,
ఓపినంత హరినామ మొక్కటే గతిగాక
మాపుదాకా పొరలిన మరిలేదు తెరగు ॥ ఆక॥
సంకెల పెట్టినవేళ చంప పిలిచినవేళ
అంకిలిగా నప్పులవా రాగినవేళ
వేంకటేశు నామమే విడిపించ గతిగాక
మంకుబుద్ధి పొరలిన మరిలేదు తెరగు॥ ఆక॥

ఈ కీర్తన పాడెనో లేదో సంకెలలు తమంత తామే ఊడిపోయెను. రాయలు మఱల స్వయముగా వచ్చి సంకెలలుతొడిగెను. అన్నమయ్య మఱల యథాపూర్వముగ నదేపాటను బాడెను. ఈసారి సంకెలలు తమంత తామే విడిపోయి ముక్కలు ముక్కలయ్యెను. రాయలకుఁ దెలివి వచ్చెను. అతఁడు తన్ను మన్నింప అన్నమయ్యను ప్రార్థించెను. రాజులతోడి పొత్తు భక్తులకు క్షేమంకరముగాదని అన్నమయ్య, రాజెంత ప్రార్థించినను వినక విజయనగరము నుండి తిరిగివచ్చెను.

అన్నమాచార్యుఁడు సంసారభారమును కొడుకుల కప్పగించి విరక్తుఁడై తిరుమలప్పనిఁ జేరి శ్రీవేంకటేశ్వరునిపై పదము లల్లుచు జీవితశేషమును గడపెను.

అన్నమయ్య పండ్రెండు శతకములను, సంస్కృతమునఁ గొన్ని యుద్గ్రంథములను రచియించెను. అతఁడు తన జీవితకాలములో ముప్పదిరెండువేల కీర్తనలు రచియించి సంకీర్తనాచార్యుఁ డను పేర వెలింగెను. భక్తవరేణ్యులగు రాజులు వాని నన్నింటినిసేకరించి, తామ్రఫలకములపై వ్రాయించి శ్రీవేంకటేశ్వరుని సన్నిధానమున సంకీర్తన భాండారమను గదిలో భద్రపఱచిరి. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారు ఆకీర్తనలకు ముద్రణభాగ్యము కలిగించి ప్రజలలో వాడుక గలిగింపఁ బ్రయత్నించుచున్నారు. త్యాగరాజునకు శిష్యపరంపర కలదు. కాని అన్నమయ్యకు శిష్యపరంపర లేకపోవుటచే నతని కీర్తనలకుఁ బ్రచారము కొఱవడినది. ఏమైననేమి, రాజాదరమును లెక్కచేయని మహోజ్జ్వల సారస్వత నిర్మాతలలో అన్నమయ్య యొకఁ డనుటలో సందేహము లేదు.

నా లంకా ద్వీప యాత్ర

శ్రీ శుద్ధ సత్త్వానందస్వామి

ప్రకృతిసౌందర్యమునకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది యును, శ్రీరామచంద్రుని పుణ్యస్మృతిని గల్గించునదియును అగు లంకాద్వీపమునకు వెళ్ళుటకుగాను వివరములు పెక్కురు కోరు చుందురు. అందుచే ఈవ్యాసమును వ్రాయు చున్నాను.

భారతదేశమునుండి లంక 22 మైళ్ళు మాత్రమే. పూర్వము లంక భారతదేశముతో ఘనిష్ఠసంబంధము కల్గియుండెను. ప్రస్తుతము అదొకస్వతంత్రరాష్ట్ర మగుటచే అచ్చటికి వెళ్ళుటకు ఎన్నో కట్టుదిట్టము లేర్పఱుప బడినవి. వివరముల పూర్తిగా తెలిసికొనకయే బయలుదేఱి పెక్కురు కష్టముల పాలగుదురు.

లంకరాజధానియగు కొలంబోలో ఒక రామకృష్ణాశ్రమము కలదు. అచ్చటి మఠా ధ్యక్షుని ఆహ్వానముమీద మహాశివరాత్రి పూజయు, శ్రీ రామకృష్ణజన్మదిన పూజా హోమాదుల నొనర్చుటకుగాను లంకకు వెళ్ళితిమి.

లంకకు వెళ్ళవలెనన్నచో మొట్టమొదట భారతసర్కారునుండి అనుమతిపత్రము పొంద వలెను. దానికి రుసుము 5/- రూ. అటుపై (భారతదేశములో ఉండు) సిలోను సర్కారు హైకమీషనరువద్ద వీసాకు దరఖాస్తు పెట్టుకో వలెను. సిలోనుప్రభుత్వపు హైకమీషనరు ఆఫీసులు, భారతదేశములో, మద్రాసు, ఢిల్లీ, బొంబాయి, తిరుచిరాపల్లిలో కలవు. వీనిలో ఏదేని ఒకఆఫీసునుండి వీసా పొంద వచ్చును. వీసా రుసుము 2/- రూ. అనుమతి పత్రమునకుగాని, వీసాకుగాని దరఖాస్తుతోపాటు రెండు, మూడు ప్యాసుపోర్టు సైజుఫోటోలు కూడ పంపవలెను. సిలోనుప్రవేశించినది మొదలు 15 దినములవఱకే వీసా ఈయ బడును. ఏదేని విశేషప్రయోజనార్థమై వీసా గడువు పొడిగింపగోరినచో, కొలంబోలో దానికై ప్రయత్నింపవలెను. బయలుదేఱు టకు పూర్వము సుమారు 15 రోజులుముం దుగ మునిసిపాలిటీవద్దనుండిగాని హెలుడిపార్టు మెంటువద్దనుండిగాని కలరాఇంజక్షను, టీకాలు వేయించుకొన్నట్టి సర్టిఫికేట్లు తీసికోవలెను. కొలంబోవఱకు టిక్కెట్టు కాక ప్రతిమనుష్యు డును 75/- రూ. మాత్రమే తీసికొని పోవు టకు భారతప్రభుత్వము అనుమతించును. విమా నములో పోయినచో 'రిటర్నిటిక్కెట్టు' తీసికో వచ్చును. భారతదేశము వీడుటకుముందు ప్రయాణికులు తమ మిగతడబ్బును ధనుష్కో టిలో ప్రభుత్వపురక్షణక్రింద డిపాజిట్టు చేసికో వచ్చును.

కొలంబో వెళ్ళుటకు రెండుమార్గములు కలవు. తిరుచిరాపల్లినుండిగాని, మద్రాసునుండి గాని విమానములో పోవచ్చును. మద్రాసు నుండి టిక్కెట్టు 120/- రూ. తిరుచిరాపల్లి నుండి 90/- రూ. మద్రాసునుండి ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము 'ఇండియన్ ఏర్ లైన్సు' వారి

విమానము బయలుదేరి 100 నిమిషముల లోగా కొలంబో చేరును. తిరుచిరాపల్లినుండి వారమునకు మూడురోజులు విమానము బయలుదేరును. 75 నిమిషములలో కొలంబో చేరును. మద్రాసునుండి కొలంబో 340మైళ్ళు, తిరుచీనుండి 280 మైళ్ళు.

రెండవది రైలుమార్గము. మద్రాసు ఎగ్మోరుస్టేషనునుండి ధనుష్కోటి ఏర్ మెయిలులో సాయింత్రము బయలుదేరిన మరునాడు సాయింత్రము ధనుష్కోటి చేరును. ధనుష్కోటి నుండి స్టీమరు 22 మైళ్ళలో ఉన్న తాలమన్నారు చేరును. సుమారు 2½ గంటల ప్రయాణము. అచ్చటినుండి సిలోను గవర్నమెంటు రైలులో బయలుదేరి కొలంబో పోర్టు స్టేషను చేర వచ్చును. మద్రాసునుండి పోర్టుస్టేషను వఱకు ఒకేటిక్కెట్టు కొనవచ్చును, టిక్కెట్టు రెండవక్లాసు అయిన 55 రూ॥లున్నూ, మూడవక్లాసు అయిన 27 రూ॥లు. మండకక్యాంపు వద్దను తలమన్నారువద్దను కష్టమ్సు ఆఫీసర్లు యాత్రికుల వస్తువుల నన్నింటిని శోధింతురు. ఒకటి రెండు తరగతుల ప్రయాణీకుల సామానులు శోధించిన పిమ్మటనే మూడవ తరగతి ప్రయాణీకుల సామానులు శోధింపబడును. మూడవతరగతి ప్రయాణీకులు అధికముగ నున్నచో తైర్వరంటైనాస్టేషనులోవారు కాచుకొనియుండవలెను. తైర్వరంటైనాలో సిలోన్ సర్కారు ఆఫీసుకు యాత్రికులు స్వయముగా వెళ్ళి టీకా, ఇంజక్షను సర్టిఫికేట్లు చూపవలెను. వీసాగడువు పొడగింపగోరినచో 'కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఇమిగ్రేషను' ఆఫీసుకు వెళ్ళి ప్రయత్నింపవలెను. ఏదినమువఱకు సిలోన్ లో ఉండుటకు గడువు ఈయబడినదో, అదే తారీఖునకు లంకాద్వీపమును వదలిపోవలెను. లంకా ద్వీపములో ప్రయాణము చేయునపుడు వీసా, ప్యాసుపోర్టు, టీకాఇంజక్షను సర్టిఫికేట్లు సర్వదా దగ్గరనే ఉంచుకోవలెను. లేకున్న లేనిపోని ఇబ్బందుల పాలు కావచ్చును.

ఇక సింహళదేశ చరిత్రమునుగూర్చి కొంత ముచ్చటింతము. క్రీ.పూ. 544 సంవత్సరమున రాజావిక్రమసింహుడు 700 పరివారముతోసహా లంకకు వెళ్ళి నివసింపదొడంగెను. సింహుని నుండియే సింహళమైన దని కొందఱిఅభిప్రాయము. క్రీ.పూ. 544 మొదలు క్రీ.శ. 1815 వఱకు సింహళరాజులు ఈ ద్వీపమును ఏలిరి. క్రీ.పూ. 3 వ శతాబ్దమున అశోకుని కుమారుడు మహేంద్రుడును, కుమార్తె సంఘమిత్రయును ఈద్వీపమున మొట్టమొదట బౌద్ధధర్మ ప్రచారము కావించిరి. సింహళీయులకును భారతీయులకును మధ్య స్నేహభావము చిరస్థాయిగ నిల్చుటకుగాను సంఘమిత్ర పవిత్ర బోధివృక్ష శాఖ నొకదానిని అనూరాధపుర రాజునకు కానుకగ ఇచ్చెను. రాజు శాఖను అత్యంత వైభవముతో నాటెను. అదియే నేడు ప్రపంచములోని చెట్లన్నింటికంటె పురాతనమైన దట. బుద్ధగయలోని బోధివృక్షము ఒకపరి ఎండిపోగా, అనూరాధపురవృక్ష శాఖను గయకు తెచ్చి తిరిగి నాటిరట. అదియే నేడు గయలో గల బోధివృక్షము.

సంఘమిత్ర, మహేంద్రుల ప్రచారముచే అనూరాధపురరాజు (అప్పుడు అనూరాధపురమే సింహళద్వీపరాజధానిగనుండెను)బౌద్ధ ధర్మను స్వీకరించెను. అటుపై ప్రజలందఱు బౌద్ధమతమును స్వీకరించిరి.

లంకాద్వీపముయొక్క మనోహరప్రకృతి సౌందర్యమే కాక, అమూల్యరత్నరాసులు

కూడ విదేశీయుల దృష్టిని ఆకర్షించెను. మొదట దక్షిణభారతము నేలిన తమిళరాజులు కొన్నిమార్లు ఆక్రమణ కావించిరి. అటుపై చోళ, పాండ్యరాజులు దాడి సల్పి సింహళ రాజును జయించిరి. సింహళరాజు, అనూరాధ పురము వీడి పొలనారువా చేరి రాజధాని నేర్పఱచుకొనెను. పొలనారువా ఆక్రమింప బడినతర్వాత సింహళరాజుల రాజధాని సైగిరి యాకు మారెను. క్రీ.శ. 1505 సంవత్సరము, పోర్చుగీసువారును క్రీ. శ. 1640 సం॥న హాలండువారును ఈద్వీపముపై దాడులు సల్పి కొన్ని ప్రదేశముల ఆక్రమించుకొనిరి. అటుపై క్రీ.శ. 1776 న బ్రిటిషువారు డచ్చివారిని పాఱద్రోలి ఆప్రదేశము నాక్రమించిరి. క్రీ.శ. 1815 లో కడపటి బౌద్ధసింహళ రాజగు విక్రమ రాజసింహుని ఓడించి దేశమునుండి వెడల గొట్టి ద్వీపమును పూర్తిగా వారి స్వాధీనము చేసికొనిరి. క్రీ.శ. 1946 లో ద్వితీయప్రపంచ మహాయుద్ధము తర్వాత సింహళద్వీపము స్వాతంత్ర్యముపొంది ప్రజారాజ్య మేర్పఱచు కొనెను.

ఈద్వీపము పొడవు 300 మైళ్ళు, వెడల్పు 150 మైళ్ళు, జనసంఖ్య 90 లక్షలు. అందు 65 లక్షలు సింహళీయులును, మిగిలినవారు హిందువులు. ఈద్వీపమందు కొన్ని జిల్లాలలో టీ, కాఫీ, కోకో, రబ్బరుతోటలు మెండు. కొన్నిప్రాంతాలలో టెంకాయతోపులు కలవు. ఈటెంకాయలకు (కింగ్ కోకనెట్) టెంకాయ రాజు అని ప్రసిద్ధి.

ఈద్వీపములో ముఖ్యముగ చూడవలసి నవి—కొలంబో నగరము, గోల్‌బందరు, కదిరి కామ యిందలి సుబ్రహ్మణ్యాలయము; శైల విహారము, నీవురోలియా, కాండినగరము, టూత్ టెంపిల్; బొటానికల్ గార్డన్సు; యూని వర్సిటీ; డుంబోలావద్ద బౌద్ధగుహామందిరము; సైగిరియాలోని చిత్రము; పోలనారువాలోని బౌద్ధరాజధానీ శిథిలములు, త్రినోకొమాలీలో స్వాభావికనౌకాశ్రయము, కోణేశ్వరశివాల యము; అనూరాధపురమందలి బౌద్ధస్తూపము, బోధివృక్షము, కోటలశిథిలములు మున్నగునవి. కొలంబోలో ఉన్న "టూరిస్టు ఇన్ఫర్మేషను బ్యూరో" కు వెళ్ళినచో, ముఖ్యముగ చూడ వలసిన చోట్లను, ఎచ్చట ఎచ్చట బసచేయ వీలగునో ఆ వివరములను తెలిసికొనవచ్చును. రైలుఛార్జీలు హిందూదేశములోని రైలుఛార్జీ లకు సమానము. బస్సుఛార్జీలు మూడవ తరగతి రైలుఛార్జీకన్న తక్కువ. కొంచెము జాగ్రత్తగా ఖర్చుపెట్టినచో గవర్నమెంటు వారు సమ్మతించిన 75 రూ॥లతో ముఖ్య ప్రదేశములనెల్ల చూచి రావచ్చును.

కొలంబోనగరము చూచుటకు చాలఅంద మైనది. కాని పాశ్చాత్యనాగరికతతో నిండి యున్నది. ఇచ్చటి జంతుప్రదర్శనశాల చూడ దగినది.

ఈద్వీపమందు శ్రీ రామకృష్ణమిషను సుమారు 30 సం॥లుగ సేవాకార్యము చేయు చున్నది. కొలంబో రామకృష్ణమిషనుతరఫున ఒక గ్రంథాలయము పత్రికాపఠనాలయములు కూడ నడుపబడుచున్నవి. ఈ ద్వీపమందు 26 స్కూళ్లను, నాలుగైదుహాస్టళ్లనుకూడ రామ కృష్ణమిషనువారు నడుపుచుండిరి. కాని ఇటీవల సిలోనుగవర్నమెంటువారు స్కూళ్ల నన్నింటిని తమ అధీనము చేసికొనిరి.

(సశేషము)

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస విలాసము

మూలమ్ :
శ్రీశ్రీ చిద్ఘనానందగిరిస్వాములవారు

తాత్పర్యకాదంబిని :
శ్రీ శ్రీధరబాబు

(గతసంచిక తరువాయి)

94. ప్రచండ సూర్యత ప్తే యః
సోపానేఽ పి శిలామయే।
ఆశేత స మహాభక్తో
విలపన్ బాలవ ద్ధఠాత్ ॥

అతడు ప్రచండసూర్యతాపమునకు వేడెక్కిన శిలామయమగు సోపానములమీద పిల్లవానివలె హఠముతో కూర్చుండి, భగవతితో ఇట్లు విలపింప సాగెను.

95. అకరవ న్న హి కస్యచి దప్రియం
హ్యపకృతి న్న కదా ప్యవదం శివే।
నిఖిలశక్తియుతాపి జహాసి మా
జ్క్ర మపరాధహత జ్కుసుతం యథా॥

అమ్మా, నీకు అప్రియములగు కార్యములనెప్పుడును ఒనరింపలేదు. అపకృతిని ఎప్పుడును తలపెట్టలేదు. సర్వశక్తివంతురాలవైనను దుర్మార్గపుత్రోవ త్రొక్కినవానివలె నన్ను వదిలివేయుట న్యాయమా ?

96. సహజపావని తే ప్రభు తాతులా
పతితపావని మా మవ బాలకన్
కరుణ యాశన మాచర మాచర
కరణ మమ్బ విహాయ మ మాన్యతః॥

సహజపావనీ, నీప్రభుత అతుల మైనది. పతితపావనీ, ఈశిశువును రక్షింపుము. ఈనివేదనను ఆరగింపుము.

97. మృగయతా మిహ భ క్తిమతాం సతాం
త్వ మసి దేవి సదా నికటే శివే।
మధుని చామ్బ యథా మధుమక్షికా
స్త్రిరకరణేన శివే మృగయా మ్యహమ్॥

సజ్జనులై నీకొఱకు వెదకుచున్న భక్తివంతులకు నీవు చేరువగా నుందువు. మధువును ఈగకు తేనెటీగవలె నిన్ను నేను అన్వేషించుచున్నాను.

98. సుమునివర్గ చతుష్టయ స ప్తభి
ర్హృదయపక్వఫలం హి నివేదితమ్।
జనని చిన్మయి నారదముఖ్యకైః
శుకముఖై శ్చ జగన్మయి సంవిదే

సనకసనందనాదులు, సప్తఋషులు, శుకనారదాదులు పరిపక్వహృదయఫలమునే నీకు నివేదన మొనర్చిరి.

99. హృదయ మస్య న పక్వ మభూ దుమే
తవ ముదే జగదమ్బ నివేదితుమ్।
అత ఇద మ్పరిభుఙ్క్ష్వ పరాత్పరే
రుచికరం రుచిరే వరమోదనమ్॥

అట్లు నాహృదయము పరిపక్వము కానిచో ప్రేమతో నీ కారగింపుజేసిన అత్యంతరుచికరమగు ఈనివేదనను స్వీకరింపుమా పరాత్పరీ!

100. లవణతోయనిధౌ కలహంసకాః
సహజనిస్పృహతా సహితా యథా।
అమృతసిన్ధుమయి త్వయి భక్తిమాన్
భవ సుఖేషు భవా మ్యతినిస్పృహః॥

ఉప్పుసముద్రమున కలహంసలు నిరాశ చెందుట సహజము. అమృతసాగరరూపిణి, అట్లే నే నీ సంసారసుఖములందు నిస్పృహ చెందినాను.

101. భజతి జన్తుచయః పరమిన్ద్రియై
ర్భ్రమధియా పరిహాయ సుధార్ణవమ్।
జనని పఞ్చవిషాన్ విషయా నుమే
అహహ మా న్న విధత్స్వ తథావిధమ్॥

ఉత్కృష్టమగు సుధార్ణవమును విడిచి, జనులు ఇంద్రియభ్రమలను భజింతురు. నాకు పంచేంద్రియములు పంచవిషములతో సమానము. అమ్మా, నన్ను ఇంద్రియభ్రమలో కొట్టుకొనిపోవునట్లు చేయకుము.

102. ఇహ పరత్ర సదా నను సర్వతో
మమ గతి ర్జనని త్వమ సీశ్వరి।
ప్రియతరౌ పితరౌ చ సహోదరౌ
ద్రవిణ మప్య యశ స్త్వ ముమే
ఽఖిలమ్॥

ఇహపరముల ఎల్లప్పుడు నీవే గతి. జననీ, ఈశ్వరీ, ప్రియతరులగు తల్లిదండ్రులు, అన్నదమ్ములు, ధనము, యశస్సు ఒకటి యన నేల నా కన్నియు నీవే.

103. యది న భోక్ష్యసి భక్షణ మీప్సద
వ్యఖిలధాత్రి మయార్పితమాదనమ్।
నను మ్రియేత హి చరణకిఙ్కరో
వదతి నిష్కరుణా జ్జనతాహి తే॥

ఈ నీ చరణకింకరుడు అర్పించిన అన్నమును ఆరగింపకపోయినచో జనులు నిన్ను గురించి దయారహిత వని చెప్పుకొందురు.

104. నవ దినా న్యనయ న్నవభావనా
నవనవైః స హి భక్తశిరోమణిః।
విలపనైః శిశు నేవ చ మూర్ఛయా
భగవతీ జననీ దయయా బభౌ॥

ఆభక్తశిరోమణి నిత్యనూతనభావములతో కూడిన విలాపములతో శిశువువలె మూర్ఛిల్లగా భగవతియైన జనని కరుణార్ద్రియై ప్రత్యక్షమైనది.

105. నాన్య త్తపో ఽస్తి లోకే ఽస్మి
న్తపసో ఽనశనాత్పరమ్।
త త్తపోఽపి విశిష్టో న
భక్తి రేవ మహా త్తపః।

ఆహారవిసర్జనము చేసి చేయు తపస్సుకన్న మిన్నయైనది లోకమునందు లేదు. ఆతపస్సు కూడ విశిష్టమైనది కాదు.

"నేను సత్యనిష్ఠుడను. సత్యము అసత్యముతో నెన్నడును పొత్తుసేయదు. లోకమంతయు నాకు మాఱొడ్డి నిలిచినను, చివరకు సత్యమేజయించును."—శ్రీవివేకానందస్వామి.

వార్తలు, విశేషాలు

వివేకానంద సెంటనరీకమిటీ, బెంగుళూరు
ఉత్తరకర్ణాటక పర్యటనము

శతతమజయంతి మహోత్సవకార్యక్రమములో ఒక అంగముగాను స్వామీజీసందేశ ప్రచారముకొఱకును ఉత్తరకర్ణాటకమున ఉపన్యాసములు కావించుచు పర్యటనము చేయు పనికి పూనుకొన్నారు ఈకమిటీవారు. దానికి ముఖ్యముగా దారిచూపినవారు తోడ్పడ్డవారు ధార్వాడ (శ్రీ) ఆర్. ఎస్. హుకేరికరు. జూన్ 30-వ తేదీనుండి జూలై 8-వ తేదీ వఱకు మొత్తము తొమ్మిది దినములు పర్యటనము సాగినది. సుమారు వెయ్యిమైళ్లు పర్యటించారు. చిత్రదుర్గము, దేవనగరము, రాణీబెన్నూరు, హనుమాన్మట్టి, హావేరీ, హుబ్లీ హుబ్లోట్, గడగ్బెడ్గేరి, ధార్వాడ, బెల్గాము, చిక్కోడీ అను స్థలములను చూచారు. (శ్రీ) ఆది దేవానందస్వామియు, (శ్రీశాస్త్రానందస్వామియు 23 సభలలో అవసరము ననుసరించి, కన్నడములోనో ఆంగ్లములోనో ఉపన్యాసములు చేశారు. ఆయాచోట్లలో రోటరీక్లబ్బులును కాలేజీలును, స్కూళ్లును మతసాంస్కృతిక సంస్థలును ఈసమావేశములను జరిపాయి. మగవారు మహిళలు బాలబాలికలు అన్ని వృత్తులవారును సభలకు వచ్చారు. స్వామీజీ సందేశమందును జీవితచరిత్రమందును మిక్కిలి మక్కువతోను ఉత్సాహముతోను వారీ సభలలో పాల్గొన్నారు. రామకృష్ణవివేకానంద గ్రంథములు అక్కడక్కడ ప్రదర్శింపబడ్డవి. అనేకములు అమ్ముడుపోయినవి. కొన్ని సమావేశములలో భజనకూడ జరిగినది. ఉత్తర కర్ణాటకమండలి వివిధప్రాంతీయులకు రామకృష్ణ వివేకానందోద్యమమున ఇంతటి ప్రీతియుండుట చూచినప్పుడు చాల ఆనందము కల్గినది. అచ్చటచ్చట ఆదరించిసత్కరించిన సంస్థలకును మహాజనులకును ఈకమిటీవారు కృతజ్ఞులై యున్నారు.

రామకృష్ణమిషను సేవాప్రతిష్ఠానము, కలకత్తా

రామకృష్ణమిషను సేవాప్రతిష్ఠానమువారి ఆస్పత్రిభవనమును భారతదేశముఖ్యమంత్రి (శ్రీ)జవహర్లాల్నెహ్రూగారు జూలై మొదటి తేదీ ఆవిష్కరించినారు. మహారాష్ట్ర, పశ్చిమబంగాళ గవర్నరులును, పశ్చిమబంగాళ ముఖ్యమంత్రియగు పి. సి. సేనుగారును నెహ్రూతో విచ్చేసిరి. (శ్రీ) నెహ్రూగారు ఈసంస్థ ప్రారంభదశలో నుండగా ఇరవైయైదేళ్లకు మునుపు తాను వచ్చియుంటి నని చెప్పి ప్రవృద్ధదశలో ఇప్పుడు మరల దానిని చూడగలిగినందుకు సంతోషించారు. ఇది ఇంకను పెంపొందును గాక అని ఆశాసించారు. (శ్రీ) పి. సి. సేనుగారి ప్రార్థనమేరకు (శ్రీ) నెహ్రూగారు ప్రతిష్ఠాన భవనావరణమున ఒక అపూర్వపుష్పలతను నాటి వనమహోత్సవమును గూడ ప్రారంభిం

చారు. చక్కగ అలంకృతమైన ఒకపందిరిలో ఈకార్యక్రమం జరిగింది. కేంద్రరాష్ట్రమంత్రులు కొందఱును పౌరప్రముఖులును సమావేశమునకు హాజరైరి. ఆలిండియా రేడియో వారు ఈకార్యక్రమమును రికార్డుచేసి నాటి రాత్రి దాని ప్రసారం చేశారు.

శ్రీ రామకృష్ణమఠమిషనుల సర్వాధ్యక్షులగు శ్రీమన్మాధవానందస్వాముల

బర్మాదేశ పర్యటనము

ఆగస్టు 27-వ తేదీనాడు శ్రీదయానంద స్వాములతో కూడి మనసర్వాధ్యక్షులైన శ్రీమన్మాధవానందస్వాములు విమానమున రంగూనుకు విచ్చేసిరి. రంగూనులో శ్రీరామకృష్ణసంప్రదాయమునకు చెందిన సన్న్యాసులందఱును ఇతరభక్తులును అనుమోదకులును 250 మంది స్వామికి విమానాశ్రయమునొద్ద స్వాగతోపచారము చేశారు. స్వామి సెప్టెంబరు నాలుగవ తేదీవఱకును అచటి రామకృష్ణ సేవాశ్రమమందే ఉండినారు. ఆరోగ్యము బాగులేకున్నను — ఆగస్టు 30-వ తేదీనాడు ష్వెడగన్ పగోడాకు యాత్రపోయిరి. శ్రీ దయానందస్వాములుగూడ అచ్చటి కేగిరి. 29-వ తేదీనాడు పెగూయొద్ద శయనించియున్న సుప్రసిద్ధబుద్ధమూర్తిని దర్శించిరి.

సెప్టెంబరు 1-వ తేదీనాడు రెండులక్షల రూపాయముతో నిర్మింపబడిన వివేకానంద స్వామి సెంటినరీ మెమోరియలు భవనప్రాచ్య భాగమునకు సర్వాధ్యక్షులు ప్రారంభోత్సవము చేసినారు. 22 మంది మగరోగులకును 20 మంది శిశురోగులకును హాస్పిటల్ వసతులు అందుకలవు. ఆభవనమునకే పడమటిభాగము ఆఱున్నరలక్షలరూపాయలతో నిర్మింపబడబోవుచున్నది. అందుకు స్వామి పునాదిశిలను నాటినారు. ఆసందర్భమున అయిదువందల మంది స్థానికప్రముఖులు ఆఆసుపత్రికి వచ్చిరి. వారికి చిఱుతిండివిందు కావింపబడినది. ప్రతిదినము సాయంకాలము భక్తులును మిత్రులును ఎందఱెందఱో వచ్చి స్వామిని దర్శించుచుండిరి. కొందఱుభక్తులు మంత్రోపదేశముకూడ పొందిరి. శారదాసంఘసభ్యులు స్వామిని ప్రత్యేకముగదర్శించిరి. సెప్టెంబరు 3-వ తేదీప్రొద్దున రంగూనునుండి తరలుటకు ముందు అధ్యక్షస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవాంగముగా 102 మంది బౌద్ధసన్న్యాసులకు భిక్షను కాషాయములను సమర్పించిరి. సేవాశ్రమనిర్వాహకపరిషత్తువారి తరఫునను ఇతరభక్తులతరఫునను సర్ - మ్యాబూగారు భక్తికానుకగా ష్వేడగన్ పగోడారజతపత్రమును స్వామికి సమర్పించెను.

"లెండు, కార్యాచరణమునకు గడంగుడు. ఎన్నాళ్లిట్లు పడియుండుట? ఈ లోకమున జన్మించినందుకు గుర్తుగా ఏదో యొకటి (మహాకార్యమును) చేసిపొండు. లేనిచో, మీకును ఈవృక్షములకును ఈశిలలకును, భేద మేమి కలదు? అవికూడ ఉనికి నంది, క్షీణించి, లయించును గదా ?"

—శ్రీవివేకానందస్వామి.

గ్రంథపరిచయం

[సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేవారు రెండేసి ప్రతులు పంపవలె అని మనవి]

గాంధి సూత్రములు

రచన: పండిత దిట్టకవి సుబ్రహ్మణ్యశర్మ గారు. అనువాదము: కామరాజు హనుమంత రావుగారు. ప్రకాశకులు: ప్రాక్ ప్రతీచీగ్రంథ మాల, రాజమండ్రి, ధర : 75 నయాపైసలు.

పురుషోత్తముఁడైన గాంధీమహాత్ముఁడు, వేర్వేరుకాలములందు, వివిధసందర్భములందు, విభిన్నప్రకృతులగు మానవులకు కావించిన బోధలకు సారమీ చిన్నగ్రంథము.

ఇట్టిగ్రంథమొకటి వెలువడఁగలదని మహాత్ముఁడు భావించియుండఁడు. అట్టులయినచో, తదనుగుణముగా రచించెడివాఁడు. గాంధీజీ తన ధోరణిలో కావించిన ఉపనిషత్సూక్తులవంటి వాక్యములను ఏఱికొని, వానిని క్రమబద్ధముగఁ బేర్చి, సంస్కృతీకరించి కావించిన రచనయిది.

శ్రీకామరాజు హనుమంతరావు గారు, గాంధిసూత్రములను, తెనిఁగించి, సంస్కృతాంగ్లాంధ్రముల వరుసతో ప్రకటించిన దీ చిన్న గ్రంథము.

ఈగ్రంథమునకు, పీఠిక, ఉపోద్ఘాతములు కరదీపికలు. ఈదీపికల సాయమున చదువరి గాంధీసూత్రములు తనకు కలిగించిన భావభేదములను తొలఁగించుకొనగలఁడు. ఇంతేకాదు; శ్రీహనుమంతరావుగారు, 'జిజ్ఞాస' ను గూడ చేర్చినారు. ఈజిజ్ఞాస గ్రంథమునకొక వెలుఁగు.

గాంధీమహాత్ముఁడు సూత్రకర్త కాఁడు. సూత్రకారులకు సహజమైన విషయసంక్షేప రచనాదీక్ష ఇందు లేదు. ప్రణాళిక లేదు. ఇంతకు నిది శాస్త్రగ్రంథముకాదు. చదువరికి తోడ్పడు మిత్రమూర్తిగాని, శాసించునది కాదు. గాంధీ మహాత్ముఁడు సత్యము నెఱిఁగినవాఁడు. సత్యాన్వేషణము తనజీవికకు పరమార్థముగా చేసికొన్నవాఁడు. తాను త్రికరణశుద్ధిగా నమ్మి, ఆచరించి, ఆచరణలోని కాకలనుఎఱిఁగిఎఱిఁగి, చెప్పినవాఁడు. కొన్నిగ్రంథములను అభిమానించి, ఆగ్రంథాలలోని మాటలకు చిలుకవలెనైన వాఁడు కాఁడు. అందుచేతనే గాంధిమాటలకు సత్యబల మేర్పడినది. అవి ప్రజలహృదయ వీణలపై సప్తస్వరసంచారము చేసినవి. కొందఱి నైనను మార్చినవి. చిత్తశుద్ధిగలవారి నేనాఁడైనను మార్పగలవి.

గాంధిసూత్రములు, ఈగ్రంథమున గ్రథన మొనర్పఁబడినవి నూటయెనిమిది మాత్రమే.

సర్వతోముఖమైన ప్రతిభగలవారు సత్యమును సర్వతోముఖముగఁజూచినవారు, యుగపురుషులు అగు శ్రీమహాత్ములు — చెప్పిన సూత్రములను — ఎన్ని వేలుగా ఏఱినను, ఎన్ని వేలుగా సమకూర్చినను వానిని తెలిసికొని, నెమరువేసికొనువారు— మనభారతావనిలో పుష్కలముగ గలరు. ఏఱినసూత్రములు, ముఖ్యమైనవే కావచ్చును. వీనిద్వారమున గాంధి చేసిన ముఖ్యబోధలను తెలియవీలుండి యుండవచ్చును. కాని, చదువరికి రుచికలిగిన తరువాత, మనసు నిండిన తృప్తి రాదు. కాని ఆచదువరి, గాంధీరచనలను తానై చదివి,

మార్గమును తాను స్పృశించజాలకపోవచ్చును. అందుకే గ్రంథ మపయోగపడుచున్నది.

భారతవర్షమున పూర్వమహర్షులు మృత్యువువంటి ప్రమాదమును త్యజించి, ధ్యానయోగమున 'సత్య' మును దర్శించినారు. తాము చూచిన సత్యమును, క్లుప్తముగ, పరిపూర్ణముగఁ జెప్పినారు కాని, వారుచెప్పినది, ప్రపంచపరివ్యాపకము కాఁగలది. ఎందఱు చెప్పిన, ఎంతమహత్తరమైన దానినైనను తనలో నిముడ్చుకొనగలది. గాంధీగారికి, ఉపనిషత్సారమైన గీత, ప్రమాణము. అట్టితెరి, గాంధిసూత్రములు, భారతవర్షమనవధారకు దూరములు కాక, బహుసన్నిహితములైనవై, మనపండితులకును, మనసామాన్యులకును, మనపామరులకును చిత్తరంజన మొనర్పగలవే కాక, చిత్తశోధనమునకును, చిత్తసంస్కారమునకును సాయపడగలవి.

జిజ్ఞాసాభాగమున 'బ్రహ్మచర్య' ఖండము నందు—'సనత్సుజాతీయ'ములోని బ్రహ్మచర్య వివరణము— చదువరికి మేలుకలిగింపగలదు. అట్టివానిని—జిజ్ఞాసలో చేర్చికొనిన గ్రంథము మఱింత మెఱుఁ గెక్కియుండెడిది.

భగవన్నామ ప్రభావము

కర్త: శ్రీ కుందుర్తి వేంకటనరసయ్య. (శ్రీరామశరణ్). ప్రకాశకులు: శ్రీ రామశరణమందిరము. బుద్ధాం, యాజలిపోస్టు, గుంటూరుజిల్లా. ధర: 40 నయాపైసలు.

ఈ చిన్నపుస్తకములో, నామము, నామాధిక్యము, ఉపనిషత్ ప్రతిపాదనము, పురాణ ప్రతిపాదనము, భగవన్నామము పాపము లణఁచును, పుష్కరకథ, కలౌసంకీర్త్య కేశవమ్, భక్తులయనుభవము, తుకారాం, నానక్, చైతన్యుఁడు, కులశేఖరులు, కబీరుదాసు, రామదాసస్వామి, నారాయణతీర్థులు, త్యాగరాజస్వామి, శ్రీరామకృష్ణపరమహంస, శ్రీహరనాథబాబా, శ్రీవాసుదాసస్వామి, శ్రీరమణమహర్షి, సంకీర్తనవిశేషము, ఉపసంహారము అను శీర్షికల క్రింద ఈగ్రంథము విస్తరింపబడినది.

ఈ పుస్తకము, సామాన్యులకు ఉద్దేశింపబడిన ట్లున్నది. గ్రంథం మొత్తంమీద, గాఢమైన భావప్రరోచనకాని, స్వానుభవపు పునాదిమీద నిలిచిన సందేశసందోహంగాని లేదు. ఉపనిషత్ప్రతిపాదనములో — ప్రముఖోపనిషత్తులలోని దగు — శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తునుండి—

"న తస్య ప్రతిమా౽స్తి యస్య నామ మహద్యశః" ఉదాహరించిన అర్థానిని వివరించిన మేలుగా నుండెడిది.

విశ్వాసహీనులకు అబోధ్యము, అయిన నామానుభావమునుగూర్చి ఎంత ప్రరోచన చేసిన అంత మేలు.

'నామ' పారాయణము, పరాయణము సాధకుని ఏదశకు తీసికొనిపోగలదో, ఆదశ ఉత్తరోత్తరదశలకు ఎట్లుసాహాయ్యమును కలిగించునో, చివరకు; ఆత్మోపలబ్ధి చరమగమ్యమో – వివేచించి, చెప్పినచో నీగ్రంథము నిక్కమైన తన ఉనికిని పూర్ణముగా సార్థకము చేసికొని యుండెడిది. కాని, ఈ భగవన్నామ ప్రభావము, అనులఘుకృతి, సామాన్యులకు ప్రరోచనచేయుటకు ఉపయోగించగలదు.

—శ్రీ నిత్యానంద

శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవములు, మద్రాసు

విరాళములకై విన్నపము

1963 జనవరిలో శతతమజయంతిమహోత్సవములకు యథావిధిగా అంకురార్పణము చేయబడినదని యెల్ల రెఱిగిన విషయమే. అప్పటి నుండి ఆమహోత్సవములు భారతదేశమందలి వివిధప్రాంతములలోనే గాక విదేశములందును జరుగుచున్నవి. మద్రాసుకు స్వామిజీతో గల సంబంధము చాలసన్నిహితము. కాబట్టి వారిశతతమజయంతి మహోత్సవములను యథోచిత వైభవముతో 1964 జనవరి 6-వ తేదీనుండి 20-వ తేదీవఱకు జరుపవలెనని తీర్మానింపబడినది.

భారతరాష్ట్రపతి డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారి ఆదరమునను డాక్టరు సి. పి. రామస్వామిఅయ్యరుగారి అధ్యక్ష్యమునను సెంటనరీకమిటీవారు విభవోత్తరమైన కార్యప్రణాళికను నిర్ణయించిరి. ప్రణాళికలోని అన్ని అంశములు పూర్తియగుటకు దాదాపు పదిలక్షలరూపాయలు పట్టును. ప్రణాళికలో చేరిన బాలికలహైస్కూలు పుష్కలమైనగ్రంథాలయము, శిలావిగ్రహప్రతిష్ఠ, పత్రికాపఠనాలయము, శిశుకేంద్రము, (చిల్డ్రెన్స్ కార్నరు) ఉపన్యాసకూటము. తమిళమందును తెలుగునందును శ్రీవివేకానందస్వాముల సంపూర్ణగ్రంథావళిని ప్రకటించుట — మున్నగు అంశములు ఆచంద్రార్కము నిలుచునవి, పెక్కేండ్లపాటు ప్రజల కుపయోగపడునవి.

కేంద్ర — మద్రాస్ — ఆంధ్రప్రదేశప్రభుత్వములవారును కొందఱు మిత్రమహాశయులును దయతో ఔదార్యముతో విరాళము లిచ్చిరి. కావుననే ప్రణాళికలో అధికభాగమును ఇంచుమించు పూర్తిచేయగలిగితిమి. ప్రణాళికలోని తక్కిన అంశములు నిర్వహించుటకును ఉత్సవములను అర్హరీతి జరుపుటకును ఇంకను రెండులక్షల రూపాయలు కావలసియున్నది.

కాబట్టి శ్రీవివేకానందస్వాముల భక్తుల కందఱికీ దయతో ధారాళముగ విరాళము లిచ్చి శ్రీవివేకానందస్వాములు కలపిన మానవసేవాలక్ష్యమునకు తోడ్పడ గాంచిన ధన్యతకు పాత్రు లగుదురుగాత మని విజ్ఞాపించుచున్నాము.

విరాళములకు వరుమానపన్ను లేదు. "రామకృష్ణమిషను, స్వామివివేకానంద సెంటినరీ, C/o శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాస్-4 (ఇండియా) అను విలాసమునకు ధన విరాళములను పంప ప్రార్థన.

శుద్ధసత్త్వానందస్వామి,

2-9-1963

సెక్రటరీ, స్వామివివేకానంద సెంటినరీ కమిటీ.

వివేకానందస్వామి శతతమ జయంతి ప్రచురణములు

ఆంధ్రపాఠకులకు అమూల్యతరుణము

శ్రీవివేకానంద సంపూర్ణగ్రంథావళి

ప్రతిభోజ్జ్వలులైన ఆంధ్రపండితులచే ఆంధ్రీకరింపబడి 10 సంపుటాలుగా ప్రకటింపబడుచున్నది. ప్రతిసంపుటంలోనుదాదాపు 500 పుట లుంటాయి. ఖరీదు:- అట్టబైండుసెట్టు రు. 50 లు. కాలికోబైండుసెట్టు రు. 65 లు. పోస్టేజి ప్రత్యేకం.

స్వామిజిసందేశం మాతృదేశభక్తిభరితం, ప్రాణప్రదం, ఆత్మోత్తేజకరం, విశ్వజనీనం. అది సమగ్రంగా ఆంధ్రమహాజనులకు అందడం ఇదే మొదటిసారి. స్వామిజీది దివ్యదృష్టి. ఆయన అమోఘ పరిష్కారవిధానం సూచింపని ముఖ్యసమస్య అంటూ లేదు. ఆయన గ్రంథావళిని చదివినవారికి ఉత్సాహమును ఉదాత్తతయున్నూ కలుగక తప్పదు.

వివరములు :

మొదటి సంపుటము	575 పుటలు	అట్టబైండు	రూ. 5/-	క్యాలికో	రూ. 6-50
రెండవ సంపుటము	553		రూ. 5/-	,,	రూ. 6-50
మూడవ సంపుటము	586		రూ. 5/-	,,	రూ. 6-50
నాల్గవ సంపుటము	592		రూ. 5/-		రూ. 6-50
అయిదవ సంపుటము	544		రూ. 5/-		రూ. 6-50
ఆఱవ సంపుటము	585		రూ. 5/-		రూ. 6-50
ఏడవ సంపుటము	570		రూ. 5/-		రూ. 6-50

విలాసము :

మేనేజరు,

శ్రీ రామకృష్ణ మఠము

మైలాపూరు : : మద్రాసు - 4

హిందూమతము

రచయిత : శ్రీ వివేకానందస్వామి

అనువాదకులు: శ్రీ కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

హిందూమత నామమును పరస్పరభిన్నభావభూయిష్ఠములగు అనేక మతసంప్రదాయములు వహించి యుండుటచే, తత్‌స్వరూప నిర్వచనమునకు ఇందు శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారు పూనుకొని ఆ మతము వేదసంహితాకాలమునుండి ఎట్లు క్రమ పరిణామ మందెనో, అందు సర్వసమ్మతమూలభావము లెవ్వియో, అది చేయు బోధ యెట్టిదో, ఇన్ని భిన్నమతాంతరము లెట్లు కలిగెనో, ఈ కలగూరగంపకు హిందూమత నామ మెట్లు చేర్పడెనో విశదీకరించియున్నారు. జిజ్ఞాసువుల కత్యంతోపయుక్తమగు గ్రంథము.

... తెలుగువాఙ్మయములో వేదాంతచర్చలపై ... ప్రకటింపబడిన గ్రంథములలో ఇది ఉత్తమోత్తమ మైనదని శిరసాగ్గి చెప్పవలసియున్నది. ... —భారతజ్యోతి 12-4-1956.

... గ్రంథము ప్రావాహిక శైలిలో అనువదింపబడినది. —హిందూపత్రిక 5-8-'56.

168 పుటలు — వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు – 4

స్వామి - శిష్య సంవాదములు

(శ్రీమద్వివేకానందస్వామితోడి సంభాషణలు)

అనువాదకులు : కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

సాంసారిక సమస్యలు పరిష్కరించుకొనదలచినను సమాధిస్థితి సాధింపదలచినను ; రాజకీయవిశేషము లాకళింపదలచినను, లలితకళారహస్యము లవగతము చేసికొనదలచినను — ఇంతేల, లౌకికాలౌకిక విషయములలో వేనినిగుఱించిగాని మీ పరిజ్ఞానము వృద్ధిగావించుకొనదలచినను ఈ గ్రంథమును తప్పక చదువుడు. నవభారతభాగ్యవిధాత శ్రీమద్వివేకానందస్వామిచంద్రులు శిష్యులతో కావించిన యీ ప్రసంగములలో వారి అనుభవసర్వస్వము రాశీభూతమై యున్నది. సులభశైలి, హృదయమును పట్టి యిచ్చు సంభాషణలు, ముచ్చటైన అచ్చుకూర్పు.

పుటలు : 552+12 (అకారాది అనుక్రమణికతో) వెల : రూ. 5/-

శ్రీమద్భగవద్గీత

అనువాదకులు : శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వాములవారు

ఇది మూలశ్లోకములు, ప్రతిపదార్థము, ధారాళమగు అనువాదము, శ్రీధరీయ టీకాసారము, విశేషాంశములు, సానువాదగీతాపాఠక్రమము, ధ్యానమాహాత్మ్యములు, సమభావాత్మకములగు ఉపనిషద్వాక్యసూచిక, వేదాంతసూత్రసూచిక, గీతాశ్లోకసూచిక, శబ్దానుక్రమణిక — ఇన్నిటితో విరాజిల్లుచున్నది.

పుటలు : 480 (అందమయిన ఆఱవ కూర్పు) వెల : రూ. 4

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

సంపాదకులు : శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము,
శ్రీ కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూపిటర్ ప్రెస్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (మద్రాసు - 18) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.